

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

HEJMAR 9-10
CIRIYAPASIN-ÇILEYEPÊSIN

ROJA NU BÛ YEK SALI

Roja Nu saleke xwe tişî kir. Wek hûn xwendewanên me binan bira xwe, par di derketina rojname de ji me gotibû: giraniye navişandinên rojnema me, ser xebat û nûçeyên komelê û nûçeyên dora Swêdîn. Le her çend rojnema me rojnemake lokal be ji ew perçeki xebata azadiya gelê kurde. Cihê wê di nav tekoşîna azadi, demokrasî û sosyalîzmê de girînge. Ji ber ku ew, diji emperyalîzmê, kolonyalîzmê, faşîzmê û kevnê perestiyê dengê gelê me bilind dake. Ji ber ku ew, ji bona rojên nu, rojên azad di xebite. Ji ber ku ew, diji hevalên emperyalîsta maocîzmê, macerperestiyê û siyasîsetên çewt rêya rast diparêze.

Belê, salek borî li ser derketina "ROJA NU" re. Di vê demê de qet polêz û cendermên kolonyalîsta nehatin negotin: "Hûn nikarin rojnameke bi kurdi derxin", bukes negirtin navîtan girtigeh û zindana. Lê çî mexabin ew yek, tenê li welatê me, li Kurdistanê dibê, li welatên kolonyalîst dibê.

Wek tê zanin, sal tişî kirin bona rojname û kovarên kurdi li Kurdistanê gelek dijware. Wer çend hêsan nîne. Lê ew dijwari ji bona çiyê? Rojname û kovarên kurdi weke Roja Welat, weke Rêya Azadî niha hatine qedexekirin. Çima gelo? Dewletên kolonyalîst çima hinde ji belavkirina wan rojname û kovaran ditirsînin? Çimki ew rastiyê eşkere dîkin. Çimki ew, di tekoşîna gelê me a netawayî û demokratîk de çî heki girîng dagrin û rêya sosyalîzmê gel re nişan didin. Ji ber ku ew, diji girdeva nezani, gedatî û belangaziyê û diji zulm û zordariya ku, weke ewreki reş li ser gelê kurde de girtiye, ronahiye diparêzin û belav dîkin. Lê roj, bi heriyê navê molandin (sîwaxkirin) Tevgera gelê me idi ne bi xapandin, ne bi ramanên fanatîk û paşverû, ne ji bi zordestî û hovitiyê tê rawestî.

Xwendewanên hejra, herçend pîndamên diruvdayî, ên ku li welatê me li hemerî derxas tîna rojname û kovaran hene li vir tunebin ji, em nikarin bêjin: her îmkânê me ji çibe, anji kêmasiyên me tune. Lê em usa bawer dîkin ku, rojnema we "Roja Nu", wê di tekoşîna azadiya gelê me de xebata para xwe bine çî û bi alîkariya we xwendewanên xwe pêşve here.

NATO'NUN YENİ SİLAHLARINA HAYIR !

12 aralık günü Brüksel'de toplanan NATO yöneticileri uluslararası protestolara rağmen 572 adet atom başlıklı robotları Batı Almanya'ya yerleştirmeyi kararlaştırdı. Daha 70 yıllarından evvel ABD, Avrupa'daki silahlarının sayısını iki misline çıkarmaştı. Fakat bu yeni silahlar, Sovyetler Birliği'nin ta iç kısımlarını ve büyük şehirleri hedef alacak stratejik özelliklere sahiptir.

Toplantı yapılmadan 3 gün evvel 9 aralık günü 40 bin kişi Brüksel'de NATO'nun bu planlarını protesto etti.

Biliyoruz ki, dünya savaşları emperyalistlerin gözü doymaz sömürü (sömürgeleştirme) savaşlarıdır, emperyalist rekabetin bir ürünüdür ve onun iflah olmaz karakteri

dir. Sosyalist sistemin, güçlü ulusal kurtuluş savaşları emperyalistlerin sömürü alanlarını darattıkça, emperyalistler, daha da saldırganlaşıyor, kudurğanaşıyor. Sosyalist ülkelerin bütün çabalarına rağmen emperyalistler silahlanmalarına devam ediyor. Aradaki denge giderek sosyalist ülkelerin aleyhine bozulmaktadır. Elbette Sosyalist ülkeler bu duruma karşı kayıtsız kalamaz. Bu sosyalist ülkelerin halkları için sıkıntılı günler getirecektir. Ama bu toptan yok olmaktan iyidir.

-EMPERYALİSTLERİN SAVAŞ HAZIRLIKLARINA KARŞI KO'ALİM
-KAHROLSUN EMPERYALİZM VE O NUN ASKERİ ÖRGÜTÜ NATO !

NATO NUN ATOM BAŞLIKLIL YENİ STRATEJİK SİLAHLARI BUTUN HALKIAR İÇİN BÜYÜK BİR TEHLİKEDİR.

İSVEÇTE KÜRT BÜROSU

Sol Komünist Partisi Parlamenterlerinden Oswald Sönderqvist, İsveç Dağ İşleri Bakanı Ola Ullsten'e verdiği önergede "kürt sorununda Filistin sorunu kadar önemlidir. Bu yüzden, uluslararası bir kongre kürt halkı

üzerinde baskı yürüten ülkelerin siyasetlerini inceledir. İsveç'in ise bu işe önyak olması gerekir. Ayrıca İsveç Hükümetinin İsveç'teki kürt örgütlerini finans etmesi ve İsveç'te bir kürt infomasyon bürosu nun kurulmasını" istedi.

REWŞ LI TIRKIYÊ

Aboriya Tirkiye'yê ya gerdayi emperyalîzmê, di nav bo raneke mezin de digewizê. Te rora faşîst û militarîst, çêkeri û zem naye rawestî. Sazumana leşkerî, li çend bajarên Tirkiye û bi taybetî li hemû Kurdistanê, bi hêmu teror û zordestiya xwe berdewam dake. Di vê borana abori, civaki û politik de, çî dibe bi karker û gundiye geda dibe. Ji yana wan, roj bi roj xirab dibe. Zan û zûlm li ser piştê wane. Lê mejoke kedxur, ango çengêk Sermayedar kîsikêr, xwe tîna tişî dîkin.

Serwêriya hukumetên burcuwa, evê boranê nikarin rawestînin û naxwezînin ji. Ji ber ku ew, di xizmeta sermayedarên de nîn. Her kîjan karîne hilde destê xwe, ji êdin xirabîr dake. Ji partiyên lap faşîst bigre heta CHP-a ku, ji xwe re dibêje "sosyal demokrat", hemû li peyî eynî arancîne. Dena ew dibêjin: "azadî", tenê ji bo xwe dibêjin. Ew manfaet û kara xwe, mîna manfaet û kara gelê me, mîna manfaet û karê gelê me, mîna manfaet û karê wêriya wan agaderbe.

Ji ber wê, iro li Kurdistanê hezên militarîst, diji azadixwaziya gelê Kurdistanê gefa dîxwîn. Li serhev

tabiqatên lekerî çêdîkin, dixwazînin tevgera gelê me a neteweyî û demokratîk, bi çavtirsandinê, bi teror û zordestiyê, bi çetalkirinê rawestînin.

Hemû partiyên sermayedar ji rêzûb û ji serhildana karkeran, ji azadixwaziya gelê kurd û hezên pêşverû ditirsînin. Loma ew, agurê paşverûti û terora faşîst gurûdîkin. Loma ew, çîrîşî meşîn gelê Kurdistanê yê netewî û demokratîk dîkin û dixwazînin li Kurdistanê axatî şexîti û kevneprestiyê bîdan dicîkînin.

Lê serokên partiyên burcuwa, navê demokrasîye çet ji devê xwe kêrnînin. Bi agurê demokrasîyê burcuwazî, dema parlamenterîyê dake. Bê şîk ew dengdan, bona mafê gelê xebatkar nîne. tenê ew, karîne ji dest partîkî xwe dagrin dicîne yekî can. CHP-a Ecevit, 21 mehan serwerî kir. Wan bi navê "demokrasîya azadîvan" (özgürleşme Demokrasî) , borana abori civaki û politik bêtar mezin kirin. Kesên geda bêtar geda bûn. Kedxur û mejoke hêji dewlemend bûn. Di dema wan de zulm û zordariya ser gelê kurd, têrê nedîkîr, wan hêji dijwar kirin. Tevgera Dûmahîk r.7

STOCKHOLM'DE MAOCU VE CIA UZMANLARININ 'KAMPUÇIYA KONFERANSI'

17 Kasım günü, aralarında Finans Kapitalin "Kampuçiya uzmanı" Maocu Jan Myrdal'ın da bulunduğu, CIA'uzmanı "Profesörler, karşı devrimci kışkırtıcı ve kuruluşlar Kampuçiya'dan sürülmüş POL-POT'u diriltmek için Stockholm şe-

çiya'da bulduğu ve gizli tuğuzengin petrol yataklarına el koyacağını, Mekong bölgesi ve Simba körfezinde ki ekonomik zenginlikleri tekeline geçireceğini söyleyen, ABD'nin ve diğer emperyalistlerin iğrenç karakter-

KALARALIK BİR KİTLE, "KATIL POL-POL", "ABD KUKLASI HUA GUO-FENG" SLOGANLARI İLE "KONFERANSI" PROTESTO ETTİ.

hirinde bir araya geldiler. Tıpkı 1945 yılında kızıl ordu Bulgaristan, Macaristan, Çekoslovakya, Polonya'yı Hitlerin faşistlerinden temizlediği halde, Hitlerin Sovyetler Birliğine son bir saldırıya geçmesini savunanlar gibi. Maccu kalpazanlar ve Finans Kapitalin beslemesi "Profesörler" hep bir ağızdan Sosyalist Vietnam'ı suçlu göstermeye çalıştılar. Kanadalı "Profesör" Pierre Corcier, Vietnam'ın, ABD'nin en büyük şirketlerinden birinin 1970 yılında Kampuçiya'da bulduğu ve gizli tuğuzengin petrol yataklarına el koyacağını, Mekong bölgesi ve Simba körfezinde ki ekonomik zenginlikleri tekeline geçireceğini söyleyen, ABD'nin ve diğer emperyalistlerin iğrenç karakter-

rini sosyalist Vietnam'a mal etmeye çalışıyor. "1976-77 yıllarında kötü hasat yüzünden açlık vardı" diyerek POL-POT'un zalim siyasetini örtbas etmeye çalıştığını söyleyen "Profesör" Hildebrand : "oysa 1978 yılı en yüksek hasat yılıydı" demogöjileriyle suçlu sosyalist Vietnam'a yüklemeye çalışıyor. 30/9/1979 tarihli Acahata gazetesindeki bir röportaj bu yalanlara iyi bir yantıdır: "Kampuçiya ekonomisinin özellikle tarımın mahf Devama s.7

KURD DI NAV RÛPELEN TARIXÊ DE

CIGERXWÎN

Tarixzanê cihanê, ko bawerîya xwe berdana ser kolan û bermayên kevname û zaman û rewşa miletan, bicarek dibêjin ko gotina 'kurd' gelek kevname ye. Çawa hîna ji gotine ko kurd bi daxwaza gerrase. Lê hemî ji dibêjin: Miletê kurd, ji wan miletên kevnameye, ko bîkokerî hatine Kurdîstanê û li peyhev ducarên hatine. Û hemîji dibêjin ko ew êlên koger, hemîji ari ne û ew êl û mîletên ari, ji Kurdîstanê he lav bûne. Hin ji wan çûne Hindê. Û hin ji çûne Ewropa. Û hin ji, di cîhê xwe de mane. Û ji wan êl û mîletên ko li Kurdîstan-Irana kevname mane Mad, Pers, Nayri, Siti, Sêrtî, Xaldi, Kardî-Kardoxî ne. Ev êl û mîlet, di raşerê Derya Xezêr de cigartîne. Mad di hindama Hemedana I-ro de rûniştiye. Pers di jêrê pingawa Ormî ye de cigartîne. Lê ji ber erîşên Aşûra reviyane çûne welatê Êlam - nêzîkî Derya Hurmîz. Lê paşê Mad ew êlên kevî û nê, bicarek diban destê xwe de civandine û welatê Aşûr bicarek heravandine. Lê piştî pêlêkê dur û dirêj, Faris bi serdaryê Keyxusro - Kohpeş, welatê Mad û Faris kirîne yek û taca kalîkê xwe Padîşahî Mîdî jê standiye. Ev daye serê xwe. Û ji wê rojê de, ev Imperatoriya mezin di İrana kevname de derxistiye. Lê gendîştî hene ko hê nehatine zanîn, yek ew ko Key Xusro navê Kohpeş li cem çirokbaşê kurdî navî ye Keyxusro, ko navê bavê wî Sîyah-Şoşê, Kurd dibêjin; Sîyah-Şoşê-gendênê li ser destê Efrasiyab-Padîşahê tirkîstanê, hatiye kuştin û Keyxusro, piştî kalîkê xwe biye padîşah. Lê tarixbaşê Yewnê Herodot dibêji: ev Keyxusro Farîsiye û taca kalîkê xwe padîşahî Mîdî jê standiye.

Lê hin ji dibêjin: Kurd, bermayê Kardoxan her û her ser bixwe bûn û neketine bîndestê kesî. Lê çawa hebî, ew êlên ari ko tarixbaş wan yekê yekê tînin meydane, hemîji iro di nav kurd û Kurdîstanê de, ji êlên kurd tene jwartin û her-yek di şûna xwe de mane. Weke: Mandî, Siti, Sêrtî, Kasi, Manî, Xaldi ...

Ji lervêrê bêmî: ev ne mîletên serbixwe bûn, belkîji, hemî êlên kurd bûn, ko navdar û xurt bûn. Weke: Baban, Soran, Badinan, Botan, Hakkerîyan, Mukriyan, Zazan, Lorên, ... ko heryekê ji wan serbixwe derebêj lîdarxîstine û bûne biqûk.

Lê eger em xwe binav damarên tarixê de berdan, dibêjin ko berî van li hin mîletên di hebûn, ko hê nav û nîşanên xwe ji di Kurdîstanê de tene xuyakirin. Weke: Somer, Sober, Mit tan, Hor, Kasi, Guttî, Lolo... û hine di ji ...

Lê kolên tarixê dibêjin: mîletê So, di raşerê pingawa Wanê de rûnişti bû û ji wî war rabûye û çûye navbera her du çeman û heta deh hezar sal, berî tarixê ji, sop û bermayê wan hatine xuyakirin. Û gelek ji wan di Entîkexanên dewletên mezin de tene ditin.

Pezanê mezin Mînorûşkî (Rûsî) dibêji: So, raste ko di nav jêrê pingawa Wanê de rûnişti bûn û ji wî war rabûne û çûne navbera her du avan - Mezopotamya û li wî war cigartîne. Çawa ko Şerefanê Sedîsî ji dibêji: Keleşa So, yek ji keleşên derebeyîya ne ye, ko dikevi raşerê pingawa Wanê.

Ji lervêrê marov dikari dibêji ko, So, ji wê hindamê çawa rabûye, biye di perçe: Yek jê çûye navbera her du avan û yek ji ketiye çiyayê Kaser ko ji wê deşte re dibêjin So-Mer û jê de çiyê re gotine So-ber. Ev dibêjin: ev Mer û Ber, ne ji koka gotinê ne xweperîrîn. Mer bidaxwaza Peze û ber, bidaxwaza Rez çandani dar û bere. Yanî soyêkoçer û soyêgundî yan ji soyê xwedîpez û soyê xwedîreze ...

Herwekî Keleşê, li nav Omerîya ji heyê ko jêrê dibêjin Keleşa-Mîr-som, Lê gelek danişta ko sergûnerîhev kamînan û navê wê Keleşa somer e. Lê Kurdîstanê di gotina Keleşa Mîr som, ji ber ko Mîr-som, di Kurdîstanê de nehiştî naskirin û kes nizanî kiye. Bermayê mîletê Sit, ji, li nav Omerîyan hene ko di gundîr: Sit û Sitol. Herwekî navê Omerî ji gelek nêzîkî navê Somer e. Yan ji yek ji bavêkên waye.

Çawa ko bermayê Kasi ji Kasaka, Kasan, Kosa, Kosi mane, ko Kasika li nav aşîta ne û kosa li nav Hebrîzîbîniya ne-Kasan, li jêrê Cizîra botayê. Kosi êlekê kurde ko di hatina Mexol û teteran de, ji hindama Şehzadî rabûne û çûne Şan cem mala Sîlahîddîn. Û ew xîstine bajêrê (Xezze) û xwe wan da kirin ne bûne ereb. Bîwanasî di tarîxa sala Eyyûbî de dibêji: ev Kosi 3 hezar îswar bûn û navê mezinê wan Mîrîya-qûb bû. Tewratê gotiye Kaşo û van Kasîyan, 7-sed salî fermandari kirin.

Herwekî Elmana, heta iro ji navê êlekê kurde, ko dikevi hindama Bedîs û bermayê Wan jê kevname. Çawa ko ji Sober Mitan û Hor mane. Yan şûna Sober gartine. Mettînan li şûna mitatan mane. Hewêrîni û Hewerka, li şûna Hor mane. Lê bere em vegerin ser navê kurd, ko di çandnavan de ma ye. Weke: Bakarda-baqardî, ko Kaldan û Aşûran ji hindama cizra-botan re dagotin. Bakarda û Gîzartayê karao. Cizîra kurda.

Çawa ko Kardonya û kardonyas, navê Dewleta Kasi-kaşî bûn ko (s) û (x), ji Yewnanî û Ermenî hatine dayîna navê Karda Ev (s-x) ne ji zamanê me ne. Çawa ko navê gend çiya, çerî keleşan, di Şerefanê de hatine, ko ermena (x-ç), bîwanva danîye.

Lê navê Kurd yêk kurt, gurdaka ji xwe eşkêra navêr êlên kurdin û li nav Xerza û Şerwa ne. Ji derebêgên Kurdîstanê ne. Heta nîha ji em ji wan re ya navan dibêjin.

Lê eger em guh bidin Nivîştên olperestî, ji xwe mirovên ser rîwên qadê hemî ji Kurdîstanê derketine. Tevdîbîni: Gemîya Nebînol li ser çiyayê Cûdî rawestîyaye, gundê Heştîyan, wan heştê mirovên ko ji ber Tofanê mabûn, avakirine. Ji wan ez mirovên ser rîwê wê qadê hemî ji wan veketire.

Lê ez bawer nakim, ko lehiyê ev cihan tev dabi ber xwe û bicarek bê mirov haştîbi. Ev mirovên iro hemî ji wî gundî derketîbîn û di kure gîhane Amerîka û Efrîqiya.

Tenê tîştêkê heyê, ko mirov bawer biki, ko di wê çayê de ev jêra cihanê hemî biheve bû û tevde yek perçeyê. Lê ez baş nizanim, ka li Amerîka û Efrîqiya, ji êlên sop û bermayê lehiyê mane yan na. Lê weke dizanim, ev çîrokên olperestî, ji warê çirokî derbas nabîn û mirov nakirî bi wan bawer biki.

Ez wan tîştan dibêjim, tenê ko bîdam zanîn ko em kurd, ne tirk û ne ereb û ne ji Farisîn. Em tenê kurdin û mîletê kî serbixwe ne û xwedî tarîx û qad û zamanin. Ji ber ko eger em ereb û tirk, em bûna, her wê yek ji wan li ser me baxçiyayî û alkîkariya me bikira. Ma çima ereb, li ser Efrîqiya dixuyidî û naxwazîn ko bîndest bîmîni. Lê çima, li ser me naxuyidî û em dîbin guhê wan de tene pelixandin. We harege eger em tirk bûne wê tirk li ser me ji weke ni mal yonê tirkê qîbrase, çawa ko Xumeynî dibêji: Bepreyan pênaç ji fransê, wê bagota: kurdîstan bandestên tirk û ereb ji, di perçe ji welatê wî ne. Ji wî war tonê û xuyakirin ko miletê kurdî, serbixwe mîletêkê û di welatê xwe de rûniştaye, ne tirk û ne ereb û ne farîse û dinav damarên tarixê de, ciki mezin standiye.

Tevlî ko em xwe gelek dewlemend û paydar dibêjin ko eger em ji van herê mîletên mezin bûna ji, lê em baş dizan ko herê brayên me yê mîsîlan û rojvaya, derwaxa. Li me dakin û tenê dixwazîn ko me dînav xwe de warda bîkin. Yan ji, me her û her bîndest bînin.

Lê bere, baş çavên xwe vekin û genc zanîbîn, ko em kurd 20 milyon-mîrov, nema tene vegerîtin, nema tene pişgavtin kurd û Kurdîstan, periyekê jehrîne, di gewriya dijman re pa çin xwar. Heta ko me daqurtînan, wê dalî û kezê û gurçîkan wan ji hevde bîherîşîn.

Savaş ve Barışa karşı favrımız kesin olmalıdır

Dr. Jan Takman, Dünya Barış Konseyi Yönetim Kurulu Üyesi olup, Dünya barış hareketinin önde gelen simalarındandır. 1949 yılında Paris'te toplanan ilk Dünya Barış Kongresine delege olarak katılan Takman, İsveç Barış Konitesinin ilk üç kurucusu arasında yer aldı. 24 Aralık 1979 günü İsveç Barış Komitesi'nin 30. kuruluş yıldönümü ile ilgili gecede, barış üzerine yaptığı bu konuşmanın tümü Sovyetler Birliği'ni yarın organı "Za Rubesjom" da yayınlandı. Takman'ın KÖYA'ya şu sunduğu bu yazısını bizde sizlere sunuyoruz.

İsveç 1814 yılından beri savaşa katılmadığı gibi Karl XII zamanından beride büyük savaş zararlarına maruz kalmadı. Böylece ülkesini-ileri tarihimize iyi bir yer tutarak- 1700 yılı başlarında ki süper devlet rolünü terk etti.

Bütün bunların yanında İsveç'in coğrafik durumu, barış için aktif bir muhalefet ve diğer bir takım cabalara rağmen, 1. ve 2. Dünya savaşlarında, genel olarak kapitalistlerin, özel olarak monopol kapitalistlerin cepleri doldu. İşçiler ise bunun acısını çektiler. Birinci Dünya savaşının bitimine doğru İsveç'in birçok yerinde açlık ve yoksulluğa karşı büyük kitle gösterileri yapıldı. 2. Dünya savaşı sırasında işçi sınıfının ve alieçleri (mal fiatlarıylak) yasal olarak hesaplanan ücret ç.n) yüzde 20 civarında düşürüldü.

Bu yılları anlatan halk türkileri, yazılı halk tarihi, şu gerçeğe şahitlik ediyor: hakim sınıflar ya savaştan büyük kazlar elde etmiş yada eskiye kayıtsız kalma rahat bir nefes almıştır. Bununla birlikte çalışan geniş halk yığınları daha da sert bir sömürü çarkına alınmış, acı kalmış, yoksulluğa atılmış veya ölmüştür.

Marksizmin klasikleri, savaşın gelip işçi mücadelesini kırma çökünde kötü etkiye diktatörleri toplamaya çalıştılar. 12 Mart 1869 tarihinde 1. Enternasyonalın genel konseyi, "The national Labour Union" (ulusal işçi birliğine) Karl Mark'ın kalem aldığı şu çağrıda bulundu: Atlantik'in her iki tarafında gelişmekte olan işçi sınıfının mücadelesini en gellemlikle sonuçlanacak bir savaş durdurmak sırası sizindir.

ABD'yi İngiltere ile savaşa sokmak isteyen Avrupa'daki iktidarların ateşli çağrılarına belirmemiz bile gerekmez...

Bu yüzden bütün Dünya'ya, işçi sınıfının tarih sahnesine sadece bağlı, bir köle olarak değil, hakim güçler savaş kışkırtmaları yaptıkları zaman, sorumluluğunun bilincinde, barışa geçirme çabaları ile bağimsiz bir aktif olarak çıkışını göstermek noktasında görevlidir.

Biz İsveç liler, hakim güçlerin savaş kışkırtılığın karşı, çalışan yığınların birliği dayatılmasını ya kın bir örnekle biliyoruz.

Norveç Yüksek Mahkemesi (Stortinget) 1905 yılında, Norveç'in arzusı olan İsveç ile oluşturulan türlü red edince, İsveç aris-ökrasiasinin, topak beyleri ve papazlarının Norveç'e karşı hazırladıkları savaş planları boş çıkarıldı ve İsveç hakim sınıflarını Norveç'in kendi kaderini tayin hakkını kabul ettiler.

Leria, İsveç ve Norveç'in sınıfların dayanışmasının 1914 yılında yazdığı "ulusların kaderlerini tayin hakkı" kitabında şöyle bahs ediyor.

Eğer İsveç işçi sınıfı Norveç işçi sınıfı hareketi ve Norveç halının bağimsiz laçları ile ortak bir dayanışma göstermeseydi, savaş kaçınılmaz olacaktı. Bu barış için, zene bir muhalefetin, hem de tayin edici bir şekilde harekete geçip lebiyeceğinin en imna edici örneğidir.

Tarihteki bütün anti-savaş dükünaları 8 Kasım 917 yılındaki "Barış Karamanesine" göre hareketlemedi. Bir kusa işçi köylü devlete resmi çabalarını bu deklarasyon üzerine kurdu. Uluslararası barış hareketi için Lenin'in halka ve hükümetlere yönelik karamanesi bizler açısından önemli üze rinde durulması gerekir. Lenin şöyle diyor:

Biz hem hükümetlere hem halka seslemek zorundayız.

Hükümet olarak ilgisizlik yapamayız, yoksa o zaman bir barış ortamı yaratma imkânı larıboğuna harcamış oluruz. Bu da bir halk hükümetinin işi değildir. Fakat biz aynı zamanda halka yönelmek- tence kendimizi alı koyamaz- ız. Her yerde hükümetler ve halk ayrı yollar tutuyor lar. Bunun için halka, savaş ve barış sorunlarıyla yakın dan ilgilmelerine yardım- ci olmalıyız.

Biz dokuzyüz otuz yıllarda savaştan tedirginliği, huzursuzluğu altında yaşa- dık. Büyük basın ve yayınla rımız hergün Sovyet disiplin- liği yapıyordu. Alman mili- tarizmi uluslararası mono- polkapitalin milyarlık borç ları ile semitildi. Avusturya, İspanya ve Çekoslavkiya ya ihanet edilerek, Hitlere teslim edildiiler. Sovyetler Birliğinin İngiltere ve Fransa hükümetleri ile fasizme karşı ortak tedbirler almak için gösterdiği sabırlı ve yoğun çabalarını sabote edildi.

Lenin'in 1917 yılında dediği gibi, her yerde halk ve hükümetler ayrı yolları yürüdüler. Halka büyük bir kesim, bînhalk ve aktif bir çalgıya ile bu siyaseti ön- lenmek için yeterince aydınla tılmamıştı.

Sovyetler Birliğini ezme için tıpkı 1917 de oldu gu gibi 2. Dünya savaşı bir üçüncüsünü hazırlama çabala rından önce bitmedi. 6 Agus- tos 1945 günü Hiroşima, 9 Agus- tos günü de Nagazaki şeh- irlerine atılan bombalar sa- vashın bitim operasyonları de- göldi. Savaş boyu aynı bar- barlıklar yapıldı. Tam 9 Agus- tos günü Sovyetler Bir- liği ordusu uzak doğuda Jap- on ordusuna karşı saldırıya geçti-Fotadam anlaşması na göre- bu Japon emperya- listlerinin kaybediş karar- larını verilerinde önemli bir yer tutar.

Hiroşima ve Nagazaki şehirlerine atılan Atom bombaları tanınmış atom fizikçisi P.M.E. Blackett'in 1948 yılında (Military and Political Consequences of atomic energy), kitabında yaz- dığı gibi Sovyetler Birliği ne karşı yürütülen soğuk sa- vashın ilk büyük tedbirleriy- di.

Bu aynı zamanda özelli- le ABD başkanına güzel lafla rı ve vaatlerine karşın, kolonial sistemi koruma ama- cına da yönelikti. Emperyalistler, Ortadoğu'da Viet- nam'da, Afrika'da her yerde paralı askerleri ile ulu sal kurtuluş savaşlarını ez- mek ve uluslararası şirket- lere, sömürge halklarını soy- mak imkanlarını yaratmak iş- tediler.

İşte bu durumların ürünü olarak Dünya Barış hareketi doğdu. Barış Partizanları kongresi 20-25 Nisan 949 ta rihleri arasında Paris ve Prag'da aynı zamanda toplan- dı. Çok sayıda delege soğuk savaştan etkisiyle vize almadığı için Prag'da toplan- dılar.

Paris'teki kongre, 35 ya- şındayken 1925 yılında karış- ılı İrene Joliot Curie ile Fizik dalında nobel ödüllünü alan Profesör Fredrik Joli ot-Curie tarafından açıldı. Fredrik Joliot-Curie 1945 yılında savaşın son yıllarında halkın beslediği umut lar ve bunlara nasıl yan çı- zıldığını ve o sıralar kurulan Atlant Pektinin Sovyetler Birliğine bir savaş aç- ma hazırlıkları içinde ol- duğunu anlattı. O şöyle di- yordu: "Her gün daha ciddi direk ve acil bir hal alan bu savaş tehditlerine karşı örgütlenmeyi yoğunlaştırmak ve bütün ilerici, barışsever güçleri birleştirmek gerek- mektedir.

Bütün savaş güçlerine karşı büyük bir barış hareketi geliştirmemiz lazım. Bu, dün ya barışın atom bombaları ile garanti edeceğin söy- leyenlerin tam tersine bir özelliğe sahip olmalıdır."

Dünya barış hareketi ve yönetiminde dünyanın en tanınmış bilim adamları, yazar lar, sanatkarlar vardı. Joliot-Curie ailesi, İlyas Ehrenburg, Picasso, Paul Roberson, John Bernal, Pablo Neruda, Anna Seghers, Sean O'Casey, Martin Andersen-Nexs bunların arasındaydı. 1949 Paris Kongresinde İsveç de- legasyonları arasında Mao Martinson, Albin Amelin, Elsa Cedergren, Eva Palmær vardı. Ayrıca sendikali hare- ketler, çok sayıda politik partiler, kadın, gençlik ve öğrenci hareketleri ve dini kuruluşlar kongrede bulundu ve halk bunların önemli bir kısmı bu çabalarını sürdürü- yor.

1949 yılında Paris ve Prag'da girişilen ve yoğun laştırılan barış hareketi, başta Sovyetler Birliği ol- mak üzere diğer sosyalist ülkeler ve bazı barış yanlı sa politika güden devletle- rinin mücadelesinin bir ta- mamlayıcısı oldu.

1950 yılında Stockholm çabası ile toplanan yarım milyon imza 1950-53 yıllarında Kore savaşında atom silahlarının kullanılmasını imkansızlaştırdı. Bu barış hareketi sonucuyduki, 1954 yılında Vietnam'daki yenil- gisini atom bombası kullana rak önlemek isteyen Fransa'yı bu planlarını uygulama- dan alı koydu. Yine bu barış hareketi 1975 yılındaki Çin-Hindi zafetinde bü- yük bir rol oynadı. 1900 yıl larının ortalarında başlan- ulusal kurtuluş hareketleri uluslararası bir dayanışma çabasıydı başarı şansı bu kadar kuvvetli olmadı. Bu hareketler metropollerde de büyük bir güç haline dönü- ştüler.

Soğuk savaş çabaları dan Helsinki konferansına va rış yine bu hareketin ürünü idi.

Biz desteklemekte, be- ririz isteyen devletlerin ya- terli derecede aktif bir ba- rış mücadelesi yürütmektele- rine kendimizi inandırmalı- mız? Hayır, kesinlikle ha- yır. Hiç bir hayal bunun ka- dar tehlikeli olmaz. Barış için verdiğimiz mücadelemiz de önümüzde önemli görevle- rin bulunduğu bir dönemdir. Bir doktor, bir insan ol- larak, günümüzde insanlığın yarışı açlık, yoksulluk ve çabillik içerisinde yaşar- ken, askeri gayeler için ya- pılan muazzam ölçülerdeki masraflar yüzünde büyük acı- lar çekiyoruz. 1979 SIFPI year book'a göre "Dünyadaki askeri harcamaları için ya- pılan masraflar her yıl 410 milyon dolar yani bir daki- kada 1 milyon dolar" bulu- yor...

"World Food Council" (Dün ya Yiyecek Konseyi)'nin BM in Yiyecek ve Tarım Örgütü FAO'nun Kanada'nın Ottawa şe- hirinde 4-7 Eylül 1979 ta- rihinde yapılan toplantısı- na: Günümüzde insanlığın es- kînsinden daha çok açlık çek- tiğini yazıyor:

-Bir milyon den fazla in- san kronik bir baskımsızlık içinde yaşıyor.

-450 milyon üstünde in- san "ciddi bir baskımsızlık" tehlikesi yani açlık ile kar- şı karşıyor.

-Her yıl en az 250 bin çocuk A-vitamini yetersizliği yüzünden kör oluyor.

Bir doktor ve bir insan olarak, emperyalistlerin ye ni silahlanmaları önlenmez se neler obaleceği izdara- bını çekiyoruz.

NATO yöneticilerinin orta- menzilli atom ro- botları B. Avrupa'ya yerleş- tirme planları ABD, Hollan- da ve diğer bir çok Avrupa ülkesinde protesto edildi. Stockholm'de ise bir köprü yapımı planına karşı yün- yüş yapıldı. Dagens Nyheter gazetesi sanki 12 milyon tonluk dinamit patlama çö- kündeki atom silahları yok- muş gibi, atom enerjisi san-

4 divanên ênsiklopêdiya ermeniay Soviêti derheqa kurd û Kurdistanê da

Nêta me ewe, weki em xwendevanê xwe wan gotarare bikine nas, kujan jiyana gelê kurdê ro gîrdayîne. Emê pêşî ser mesela rewş û dema Kurdên yekiti Soviêt bisekanan, ku van diwanada hene:

Ênsiklopêdiyêda derheqa nivîskar û zanyê kurdê Soviêtistanê Eminê Evdal'da hatiye nivîsarê. Têri gotarê usa ji wênayê wi dane. Gotarêda tê gotinê, weki Eminê Evdal sala 1906-a, li gundê Emençayêrê, parêzga Qersêda hatiye dîne. Pey şerê hemcihaneyî yekêra ew sêwî dimine. Piştî, ew sala 1936a para zanîngeha Erêvanêyê dewletêyê zîmanzarî temam dike. Eminê Evdal xebateke hêla kiriyê di karê mîletzanîya kurdê da. Xebatên wî bi "jina kurd mala eşîrîda" (sala 1948-a), "Deba kurdên Pişkavkazê" (s.1957-a) nava kurdzanîyêda ciê xwe yî hêja gartine. Emine Evdal usa jî zargotina gelê kurdê berhe kiriyê û çap kiriyê. Ew salê cihê-cihêda Institutû Rohilatzanî ye Ermenîstanêda çawa ulmdar û rojnema "Riya teze" da çawa sêkrêtarê bersevdar xebitîye. Emine Evdal sa 1a 1964-a, 22-ê îlonê, bajarê Erêvanêda çû ser heqîya xwe û niha gora wî li pantêona Erêvanêyê navbendîda hatiye veşartin.

Ciki din em dixwînin, weki navçêda Ermenîstanêda 24 gund hene, li kiderê bineciê wan xurû kurdin. Ji wan melûmetîya tê ber çava destanin û pêşketîna gundê kurdîye hêna Soviêtî. Li van hemû gundên kurdîda dibastan, pirtûkxane, klûb sinema, dîkan hene. Qend gundada komêd kurdîye stîran û dilanê hene. Lê gundê Elegezêda tîatîra kurdîye cîmetîyê, 2 karxane, dîkana mezin, xwerînxane, dermanxane, koçka çande, nexweşxane, post hene. Gundiê me xwera xan-man, tam-taş, a vavên yekqatê û duqatê çê karîne. Hemû gundada radio, dîrdîtnok, êlêktrîk, (ronahî) gaz heye.

Gotarêkêda hatiye nivîsarê, weki sala 1933-a, gava kongrê navîskarên Ermanîstana Soviêti hatiye derbazkarîna, nivîskarê kurd Haciê Cîndî hatiye bijartîna çawa endamê serwertîya yekitiya navîskarên Ermenîstanê.

Para ênsiklopêdiyêda derheqa Erêvanêda tê gotinê, weki bajarê Erêvanêda par kurd dijîn û dixebitan. Jîmara bineciên kurdê pay ermenîya û rûsîya ye sîsîyanê. Bajarê Erêvanê bûye navbendeke kurdzanîyê li cihanê. Vîra hevte du cara rojnema kurdîye "Riya teze" ronahî dibîne, elametiên radio êyê kurdî têne dayîna, li institûta rohilatzanîyêda ya Akadêmîa Ermenîstanîyê ulmada para kurdzanîyê heye, salê bi de ha pirtûkên kurdîye bedewetîyê, dersa, sîasî, ulmî ronahîyî binan.

Li benda derheqa institûta akadêmîa Ermenîstanêyê ulmayê zêndîngariê em pê dihesin, weki li wêderê bi berevkarîna lînhêrandîna sazbandîya kurdîya mijûl dibin.

Van hejmarada derheqa filma sinêma "Zerê" da tê xebêrda nê, kujan sala 1926-a hatiye kîşandîna û ji jîna (emîrê) kurdîna. Wîra usa jî wênayê artist tînezîyê bi cilê kurdîyê ye, ku dilqê Zerêda listîye. Li cîyaki din derheqa jîyan û karê xêrxaz û doşê gelê kurdî-Lazoda tê gotinê, ku bi xwe ermenî bû. Em ewe informasiyê, ku bi mora (qol, imza) Haciê Cîndî hatiye nivîsar, bi temamî reberî guhdariya we dikin. Lazo bajarê Turkiyêyî Bazîdêda jî dya xwe bûye. Salê cihê-cihê çap bûne efrandinên wiye bi servîsara "Gulê", "Fêro", "Xwînxur", "Ya dest", "Tesîb", "Rewşa Casîhê Kurd", kujan jî jiyana kurdan û derheqa dostaniya gelê kurdî û ermenîyanan. Lazo, ku şagartên (berdestî) wiye Kurd çawa nişana qedîrgirtîna jêra digotin "Apo", sala 1921-ê elifta kurdên Soviêti ya pêşin amade kiriyê, ku danatê navkarîna "Şems" û bi kîjanê dibastanê kurdîda ders dîhatîna dayîna Lazo usa jî xebateke pir mezin kiriyê nava jiyana bineciên kurdîye çande da.

Perçêke mezin derheqa kurdên êzdîdan. Wêda en dixwînin weki êzdî perçêke gelê kurdîye, ku dinê wê jî cinê kurdîyê mayin cîhêye. Kurdên Ezdî her çar perçên Kurdistanê û Yekiti Soviêtda damînin. Ewana, pirê wan, navçêêrê İraqêyê Musîlê û Şengalîda dijîn û dihêwirin. Bi jîmara sala 1963-a li cihanê weke 150 hezar kurdên êzdî hene. Ewana himil bi zaravê kurmanî dipeşîvin. Dinê wan êzîde. Îava kîjanîda cîmenîntên zerdêştîyê, musulmanîyê, xaçparêzîyê here. Pirtûkên "Diharkîrîn" û "Mesheba Res" da derheqa êzdîyê, berbirîbûna wane berbi tebiyetê, çêbûna cihanê, debê, zewacêkirîna, rebê alemêda bi hûrgilî têne şarovekirîna. Ciê zîarsta êzdîya gora Şêx Adîyê, kujan gundê navçê Musîlêyê lalîşêda ne. Şêx Adî (Şîxadî) bîngewanê dinê êzdîyanê.

Wê parêda usa jî tê gotinê, weki derheqa kurdên êzdîda hûn dikarin pirtûkên Xaçatûr Abovyane "Kurd û Êzdî", wêxîa zarove "gotarêd êtnografîyê kurt derheqa kurdên Erîvanêdê" bîxwînin.

Bendeke ênsiklopêdiyêda dîwêda em rasti wê yekê tîn, weki li bajarê Talbîsêda sala 1907-a hevaltiya sazbandîye rohilatê hatibû teşkilîkirîna, kujan propagandakarîna stîran û dilanê rohilatêva mijûl dibû. Koma wê hevaltiê dema pêg dahatîna xwe usa jî stîranê kurdî diqedandî.

Maqalêdara "RYA TEZE" EMÜRÊ KELİL

TOPLUMSAL EKONOMİNİN GELİŞİM AŞAMALARINDA KADIN

Özel mülkiyete dayalı ta biş ekonomîli toplumlardan beri kadınlar üzerinde var olan ekonomik ve psikolojik baskılar, günümüz modern en düstri toplumlarda bile değişik ölçülerle hala varlığını sürdürüyor.

Kadın sorunu, kadınlar üzerindeki baskılar üretici güçlerin gelişme seviyesine göre değişik aşamalardan geçti. İlk komünal toplumun değerli unsuru kadın, köleci, feodal ve kapitalist toplumlarda baskı altında yaşandı. Endüstrinin gelişmesiyle toplumsal hayatın her alanına girmeye başlayan kadın güfte baskılara maruz kalmaktan kurtulamadı. İktidarın kar hırsı üzerine kurulan kapitalistler, kadını "özgür" ucuza iş gücü olarak sömürmeye başladılar.

1970 yılındaki bir hesaplamaya göre: Avrupa'nın örnekteki kapitalist ülkelerinden İsveç'te bir erkek endüstri işçisinin saat ücreti 14,28 kron iken, bir kadın işçisinin ki ise 11,43 kron idi. Ticaret bankalarında ki kadının memurlar ayda 2801 kron aylık maaş alırken aynı iş yerindeki erkek memurların aylık maaşı 3174 kron idi. (Kaynak: Kvinnor i alla länder).

Bu gibi ülkelerde kadınların hala tektist fabrikalarında, bakım ve servis görevlerinde çalıştırılması, leneksel kadın meslekleri için devam ettirilme istenmesini gösterir.

Bu gün hala kadının fiziksel olarak erkekle eşit olmadığı için zihinsel olarak eşit olamayacağına böylesi şeyler veya en azından kadını bunu inandırarak işverenler de az değil. Öyleyse kadının fiziksel olarak erkekle ten daha fazla bir verim sağlıyorsa, sahip olduğu bölünmez işleri için uzun bir toplumsal ya da sınırlıdır. Ama bu kadın men kadının, imkanlar yaratıldığına çok değerli eserler verdiğini biliyoruz.

Beyin gücüne hesaplamaları ile kadın için sosyal rolünun geliştirilmesi için Prof. Dr. Beclandine göre: "İnli matematiği Garson" un beyin 1492 gram iken, Dante nin beyinini ortalaması erkek beyininde hafif olduğu sanılıyor. Kuvveti'nin beyinini artırıldığı ise 1950 gramdı.

Bu yüzden kadının köleleştirilmesini, horlanmasını ve denilenin, onun fiziksel yapısına değil, toplumlarca ki iş bölümünde ve özel mülkiyet ilişkilerinde aramak lazımdır.

İlkel komünal toplumda

Bu toplum biçiminin hikmü sürdüğü zamanlarda özel mülkiyet yoktu. Kadın ve erkekler, toplumun birer üyesi olarak, dönmek ve soğuktan korunmak için beraber çalışıyorlardı. Çalışmanın şartları değişmediği için fiziksel olarak aralarında fark yoktu. Hatta çalışma koşullarına bağlı olarak kimi yer de kadınların erkeklerden daha güçlü ve iri yapıda oldukları söylenir.

J.H. Johnston, Konga'daki aşiretler arasında yapıya incelenerinde, buralarda kadınların erkeklerden daha ağır işler yaptığını ve çoğunlukla erkeklerden daha gelişkin ve kuvvetli oldukları söylüyor: Kadın iş için yaratılmıştır. Bura da bir kadın, iki erkekten kaldırmaya çalışıyor. (Kaynak: "Bebel, Kadın ve Sosyalizm", s.22)

Evelyna Reed, Kvinnans Utveckling (Kadının gelişmesi) adlı kitabında, Briffault'un Konga aşiretleri arasında ki incelemelerini şöyle açıklıyor: "Ashira aşiretindeki kadımlar tipti bir erkeğin yiyeceğini yapabiliyordu." "Sömali kadını Waretta aşiretinin kadını için de: "Sömali kadınıları pazı ve yulaf yapısı olarak erkeklerinden çok daha fazla geliştirdi."

Chaplain, Kenada'lı bir kızıldereci reisinin kendisine buralarda "Bir kadının iki erkek kadar yük taşıdığını ve çektiğini" söyler.

Aleksander Kollontay "Kırsal Stalling i det ekonomiska utvecklingen" adlı eserinde: Kırsal kadınların erkekleri ile birlikte savaş katıldığını yazıyor.

Bütün bu örnekler gösteriyor ki, tabiatın diğer canlı yaratıkları gibi insanlarda, çalışma ve diğer tabiat koşulları altında fiziksel değişim içerdiler.

Tarımın ekonomik hayatın temel olduğu dönemlerde, kadın aşiretin özgür bir üyesi olarak kaldı. Hatta bu aşiretlerin bazıları anaerkilli, yani kadının toplumda ki yönetici rolünü kabul ettiler.

Bu toplumlarda kadınlar, tarım işleri ile uğraşırken erkekler yağma ve avcılıkla piyorlardı. Tarımın avcılıktan daha verimli bir iş olduğu, kadının aşiret içinde de güçlü bir yer tutmasına neden oluyordu. Bu çalışma koşullarının ürünü olarak kadının, entellektüel olarak gelişirken, avcılıkla uğraşan erkekler ise fiziksel olarak geliştiler.

Kadının üretimdeki önemi yerinden dolayıdır ki böylesi toplumlarda çocukların annelerinin soyu ile veya annelerinin isimleri ile çağrılırlar. Bu gün bile Kurdistan'da çok sayıda erkek annesinin adı ile çağrılır. Örneğin: Ebdarehmanê Eysê, Üsufê Gülê gibi.

Hayvan yetiştirmeyle geçinen aşiretlerde ise durum bunun tersidir. Çünkü kadın, bu toplumlarda hayvan besliği gibi üretici olmayan işler yapıyor.

Tarım gösteriyor ki: Tarım ile uğraşan toplumlarda şam koşullarında yükselmek için barışıl bir düzen aradılar. Bu yüzden ki bu toplum türleri demokratik bir gelenek ve karşılıklı saygı prensipleri ile yettiler. Hayvançılıkla uğraşan göçebe aşiretler ise soygunculukla yaşamaları sürdürdükleri için kuvvetli savafla ezildi. Düşüncesi olayları yorumlanmayan temel çıkarı noktası olarak kabul edildi.

Beki Romalıların, Sabinlerden kaç kaçıldıkları halde, kadınları büyük değer verirdi. Çünkü Beki Romalıların ekonomik yaşama tarım üzerine kurulmuştu.

köleci toplumda

Tarımın aşiret içindeki eski önemini kaybetmesi ve yeni meslek gruplarının gelişmesiyle sınırlı toplumun tenelleri atılınca, toplum ortak menfaatlerine dayalı anaerkilli, özel mülkiyete, babaerkilli dönüştü. Çömlekçilik, dokumacılık, savaşçılık gibi yeni meslek grupları servet biriktirme çabasına arttırdı. Böylece toplumun eski hazınları yapıları, irsailer arasında düşmanlığın, düşenbaşlılığın tohumlarını atılmasına yol açıldı.

İş bölümü giderek toplumun bütün alanlarına girmeye başladı. Bunu evdeki yeni bir iş bölümü izler: erkek evin dış ihtiyaçlarını temin etmekle uğraşırken, kadın bütün hayatını ve maharetini mutfaga bağladı. Yunanistan'da köleci toplumda nennin kadınlara ömürlerini kendilerine ayırmış özel o dalarca (gynaikonitis) tutulmuştu. Böylece kadın toplumsal hayattan tamamen tecrit edilmiş oluyordu.

Hiristiyanlık ise Roma İmparatorluğundeki zengin, fakir ayırmasına ve "hayvani materyalizme" karşı çıkarılma, köleler ve kadınların büyük desteğini görmesine rağmen, giderek kadın düşmanlığı yapmayı ihmal etmedi. Bu dönemlerde çok sayıda kadın köle olarak Romaya getirilmiştir. Hz. İsa ve Hiristiyanlığın büyük öğreticisi Paula kadını "bir et" parçası alın ederek, evlilikten sakınması öğütledi.

Ama kadın düşmanlığı anaerkilini yerini babaerkilli rakmasıyla gerçekleştirdi. İncil, hiristiyanlığın kadınlar hakkındaki öğretilerinde Yahudilik ve Yunan felsefesinin bir karışımıdır. Kökleri ta Hindistan, Babil, Mısır uygarlıklarına kadar gider. Manu, Hint kanunlarındaki kitabınca: "sefşizliğin nedeni kadındır, dişmanlığın nedeni kadındır, bu fani dünya kadınlardır" der.

feodal toplumda

Feodal toplum biçimi köleci topluma göre daha karmaşık bir yapı sunar. Feodal beylerin büyük topraklara el atması, aşiret kanunlarının kaldırılarak yerine feodal beylerin ve asil zadelerin hizmetindeki kanun hükümlerinin getirilmesi bu toplum sal yapıyı giderek güçlendirdi. İstisla savaşları neticesinde yoksulluğa köylüler mallarını kılıseye hibe ederken yağmalamalardan kurtulmaya çalıştılar. Kılıseler bu yolla kasa bir zamanda zengin ve güçlü birer kurum oldular.

Köylüler yoksullastıkça, "kışkışlı özgürlüklerini" de yitirdiler. Böylece feodal beyler köylülerin özgürlüğünü sınırlarını belirlemeye, erkek ve kızları belli yaşlarda evlenmeye zorladılar. Hangi erkekğin hangi kızla evleneceğinden feodal beyler karar verirdi.

Bir çok ülkede feodal bey veya bir adam evlenirken kızlarla "Jul prima noctis" diye adlandırılan "ilk gece hakkı" na sahipti. Daha sonraları bu ilk gece hakkı yerine feodal beylere "bekarlık ödentisi", "para vergisi" ve rildi. Almanya'da uzun bir müddet uygulanan bu ilk gece hakkının, İngiltere, Wales ve İskoçya'da bütün Ortadoğu boyu sürdürüldüğünü söylüyor.

Diğer toplumlarda olduğu gibi feodal toplumda da kadının rolü üretimdeki rolüne göre değişir.

Saray çevresi, savaş ve benzeri görevleri yüzünden evin yönetimini kadınlara bıraktığı halde, kadınlara erkeklerin yanında en temel haklarından yoksundu. Almanya, Fransa ve İngiltere kanunları saray kadınlarına bir hak tanıdığı halde, İtaliya'da retindeki asalet yerleri, özgürlüklerinin kısıtlanmasında en önemli rolü oynadı.

Yabancı malların alın ve satımı gibi üretici olmayan işlerle ilgilendiği için te feodal ve tüccarlarında iş hayatında kadınlarına ihtiyaçları yoktu. Arama evin ihtiyaçlarında hizmetçiler tarafından karşılanınca, kadının toplumsal hayatın tamamı tecrit oldu. Gün gerek Kurdistan'da, gerekse Türkiye'de bu tabakaya mensup kışkışlılar, sosyal şartları ve kadın sorunlarında oldukça tutucu olmaları toplumda ki bu ekonomik yerlerinden düşürdü.

Köylülerin kadınlarına karşı takındıkları kısmi liberal tavırları ise, feodal beylerin yüklediği ağır vergiler altında kadının emekçi ne ihtiyaç duymasından kaynaklanırdı.

Masa, kaldalye, şakkaba, el bise gibi eşyalar yaparken kadını üretimi ile geçinen zanaatkarlar bu üretimi kadınlarla birlikte yaptıkları için sosyal ilişkilerinde daha demokratik davrandılar. Kadınlara çoğu zaman öğlencelere erkekleri ile birlikte katılabiliyorlardı.

Ayrıca zanaatkar kadınlar kendi ürünleri ile ilgili çalışmalarda söz sahibi olup, hîkenin üretim politikası ile ilgili kararlarda da katılabilecek yetkisi kazandılar.

kapitalist toplumda

Sömürgelerin talan edilmesiyle giderek pazılanan kapitalizm, 1700 yıllarında buharlı makinanın bulunuşu ile yaptığı büyük hamle sonucu, milyonlarca insanı eski küçük dünyasından sökeker şehirlere döndürdü. Böylece eskil, içine kapanık ekonomik ve sosyal yapı binlerce insanın topluca katıldığı üretim alanlarına dönüştü.

Bu gelişme bir yandan işçi talebini arttırdı diğer yandan iş bölümünü de hızlandırdı. 18. yüzyıla İngiltere ve İskoçya'da dokuma ve baskıncılık sanayisinde, uzun çalışma saati ve düşük ücretle çalışan 100 bin kadın 800 bin kadar çocuk vardı. Bebel'in dediği gibi: "Erkeğin ekonomik tutuculuğundan kurtulup hayata giren kadın bu sefer erkekle birlikte Devamı 7.s.

tenê xwedi mafê denga (oy,stimme) ne! Hilbijar tinên vê Meclisa komik ji aliyê parsiyanê hêzên pêşverû û hin hêrman ve (weki Azerbelcan)hate boykot kirin. Lê yên ku boykot nekarijûn,Xumey ni bi xwe boykot kir. Wek serokê Kurdistan Demokrat Parti Dr. Abdarehman Kasimlo ji Kurdistanê ji "Meclisa Civati" re hate hilbijartin. Lê Mirze Xumeyni endamti ya wi nas nekir.

Iro li Iran refên Mellan li ser hikan tén ditin. Lê a rast di dawî ya şoreşê de, valabû-yineka Mirtiyê li Iran heye, lê icar miriya Xumeynivanan miriyeka zehf a bêhêz û mawaqet e. Mirtiya Şahînsahti mirtiyeka bi hêza girêdayî Emperyalizmê û girêdayî pêwendî yên derbegan û kexwaran bû. Ev mirtiya hilweşi û hêzên wê ji hev bela-bela bûn. Çîna karker û refên zehmetkêş ji ne xwedan hêz bûn ku serperîştîyê(yê netim) taxîan destê xwe. Di yekgirani ya vê hêza mwaqetê de, yên hêzên lîtevir; bi avayêkar bîdestiyeka mawaqet, rejîma Xumeyni hate pêk.

Ûşetiyên ji Mellan re ev xwedanhezîye afirand mercên şoreşê yên bi xwe teybetî bûn. RejîmaŞah a despot bi saya cerxa bîndestîrîn ve rê û keys nedabû gundiyan û xebatkarên xwe bikomînî (ûrgütlemek). Rê ji pêşvehatîna hêzên rêzani re gartî bû. Berxwedayîna dijî rejîma Şahîti, di rîknên (mercên) herî baştirîn de, bi cure digu ripiya oldari de hate ci. Vê ji ji serokên oldaran re prestîj da qezenc kirin. Ewna kîre dîlketiyên koman. Divê ji nîfûza Ayatullahiyan a pêgirtî (geleneksel) re, mîrxasên der-dora yên bi çekîrî ji bête hesabandin. Ev hêzên pa rêzî, di heyamê şoreşê de zû li hev zêde bûn, û iroj ji ji wan re "Parêzvanên Şoreşê" tete gotin.

Lê icar, di ber prestîjê ve, ya ku ewna di nav koman de hene, raman û programêka wan a, ya ramana cihani ya bersiv û xwastînin var koman bide tune. Ewna ne xwedanê vê ramanê ne. Ji ber vê ye ku jêkdûri yên vê tevgerê a pêşîr ji her ev e. Civat a di iro de Xumeynivanan difikirin û pîrr babetên ewna herî di pêşîyê de cîbinin, bi rastiyên Iranê vê jêkdûr dibe. Ewna vê daxwezên û di vê ramanê de ne, ya ku jînan di bin xêlîyê de hejras dike, ya ku vewxwarîna vewxarê (içki, getrank) qedexe ye, ya ku melan li ser destan dibe rûmet kirin, ya ku li gor rêzgen û zagonên (qanûn) sedesala navin ya civata İslamê ye; bi kin-kurta vê, ewna jiyîneka sosyal a bi mercên şerîetê bête hakim kirin, dixwazîan bîdin berasti kirin. Ev ji xwehevdana (qaba) ku erdê li bin pê bîhêlî (berdî), û biçî xwa arîga (tavan) bigri.

Diyar e xevneka wîlo berastîkarîna vê nête karin. Bi ramanêka cihanê ya wîlo ve, helkîrîna pîrsên yên gelên Iranê nêkarin. Ji ber vê ye ku ji nîha ve rêz û rêzgen Mirze Xumeyni dijî dixwazokên koman dibe û li ser rîyeka paşverû ye.

Yekramanî û xweşdîtinê di rojên şoreşê yên pêşîn de, di demeka kin û kurt de ji nav hate hildan. Polîtîka Xumeyni ya dîda "Xwes-dîkar" li her cîyan êşkere bû. Xumeynivanan û pişgirtî yên wan tê ditin ku ketine serxwosiyêka kûr ji ber alîkîrîkarîna ya bêhempa a, yên koman di heyamê pêşîn de kiribû. Ewna (Xumeynivanan) pişgirtî yên wan çî bîxwazîan, divê bi pê re bête kirin. Qet tuar tamîşî jêkdûrîyeka (çelişkî) piçûk nabîn. Wek tê zani partiyên çep, rêxistinên şoreşgerî, hatin qedexe kirin. Çapa pêşverû dengê wê hate vemirandin. Xumeynivanan nîha terorê dabîrinan. Êrîşî navçeyên (navgeh, merkez) komalan dikin. Piştgirtî yên van rêxistinên digrin û didin ber gulan.

Xumeynivanan dixwazîan û doza rêz û rêzgen zordestî ya Şah kiribû bîkan. Diyar e di van rojên borî de wan şerokî bê bav î gelkuji li Kurdistan domandin. (ajotîn)

Li milê din, ewna her hewl didin xwe ji bona pine kirina van kirînan xwe, herçend dixwazokên ji aliyê gelên bîndest tê, herçend jêkdûri yên ji aliyê çepbawirmandan tê wek listîkeka "SAVAK" û yên "Emperyalizmê", komînistan xayînê niştaman (vatan) û çelpepê gîl (halkin) ji her birên Iranê re bîdin nişan kirin. Jê tuar narîyê fîtalandin ku ev rejîma mawaqet a bi hêzên civakî yên pêşverû re ketiye şerazayî, wê têkeve nav lepên hêzên paşverû û kevîperêst. Di vî şerî de ewna wê (dê) bîbin hewcedarê pergarên nû yên gelan û çînan bîndest dike. Wek yên ji wan re "Parêzvanên Şoreşê" (devrîm muha

fîzî) dojan, tu pêwendî yên van bi şoreşê ve nama ye. Bi vê grûpa fanatik (mutaasîr, bagmaz) ve rêzani ya bîndestkirînê nête ajotir. Ji ber vê ye serperîştî ya (yönetim) Xumeyni her xwe dibezîne û di hewilê ku tekûzkarînekî tîde leşkîrî a hilweşandi... Ji xwe (zaten) çend roj piştî algerîna rejîma Şahînsahti, Xumeyni gazi (hawarî) leşkeran û zabîtan kiribû û ji wan vî gerîna leşkergehên wan ên berê, ji war xwastîbû. Bi vî avayî ji alîkî ve leşkerî ye Şahînsah a berê di hate tekûz kirin, ji hêla dinê ve ji çekên di bin destên hêzên şoreşgerî, karkeran, gundiyan, gelên tengaz de ji wan di hate standin, û belav kirin.

Hêzên Emperyalist ji ji cîyê xwe bi lez û bez liyavne da ku paştî metel bûyîneka (şaşîr-mak) pêşîn, rewşa li Iran ji nû ve tekûz bîkan da ku rewşa wan ji tekûz bibe. Ewna haj ji jî jî çekên di bin destên hêzên şoreşgerî, karkeran, gundiyan, gelên tengaz de ji wan di hate standin, û belav kirin.

Hêzên Emperyalist ji ji cîyê xwe bi lez û bez liyavne da ku paştî metel bûyîneka (şaşîr-mak) pêşîn, rewşa li Iran ji nû ve tekûz bîkan da ku rewşa wan ji tekûz bibe. Ewna haj ji jî jî çekên di bin destên hêzên şoreşgerî, karkeran, gundiyan, gelên tengaz de ji wan di hate standin, û belav kirin.

Qedera şoreşa Iranê di vî gavê de girêdayî yên hêzên giraniya xwe ji bona destxwistîna karbîdestiyê tekûzînan dikin. Ma gelo, karbîdestiyeka xwedan program (rêbaz) a pêşverû, ya mîfên gelên bîndest û dixwazokên xebatkarên gundiyan rêncberan doz dike, an karbîdestiyeka kevîperêstî ya kexwaran û derbegan ?

PIRSA NETEWÎ Û KEYSÊN ŞOREŞA IRANÊ

Iro şoreşa Iranê heyameka tê de, yên dixwazîan şoreşê bîdomînî û şoreşî ji bona kîrhatîna gundiyan û gelên bîndest bi şoreşgerî ve girînin; û yên dixwazîan şoreşê rawestînin û qelaçeyên wan ji destê xwe deranîbûn dîsan taxîan destê xwe; hêzên Emperyalist, derêg, kexwar û serperîştî ya Xumeyni ya jîyêye tela van da vê heyama tê de ewna hev valî-walî dikin diji. Bi a me be, ji bona domandîna şoreşê û ji bona serketînê di vî tevgerêka xwe ya yekîtiyê emî ya hemûşî hêzên paşverû pêkîbine, û koman di avayekî herî fîveh de bîlîvînin. Di vî heyamê de, lîmêzêmayînin bi avayê serperîştîyê Xumeyni; rêzaniyeka "Lê bîpê û bîbine" zehf çewtî ye. Ev keysekê û zeman dîde di jînan ku ewna hêzên xwe ên ji hev bela-bela bûn dîsan bîcîvînin.

Em ne di vî rewşê de ne ku keysên şoreşa Iranê, rewşa hêzên çîni ên perpêşî hev, hêzên rêxistinên şoreşgerî bi avayekî bîxêlet bîvîvan. Lê ev zehf zela e pîrsa netewayî ji bona şoreşa Iranê pîrr girîng e, serketîna bextiyarî ya şoreşê sêde dike.

Gelheya (nîfûsa, belovkerung) Iranê ji sîsîyan dudo (2/3) yên ne Paris in. Gelhe ji Azerî Kuranc, Belûcî, Tîrk û Erebîan li hevketî ye. Ev gelan gişk ji serxwêbûnê dixwazîan û doz dikin. Gava tevgera çîna xebatkar, bi tevgera netewayî ya demokratîk ve yek bibe, hêzeka tuar şakîstîna vê nête karin wê derkeve nav.

Li nav tevgerên netewayî de yên li Iran, tete cîtin ku ya herî dinamik ya tevgera netewî ya li Kurdistan e. Li Kurîstans Iranê, hêzên sosyalîst ên velatparêz ji pîrr qurban dijî rejîma Şahînsahti dan. Ewna di hilweşîna rejîma Şahînsah zordest de tevar bûn. Di heyamê berxwednê danî yê herî mezar de, yên gelên Iranê, li bajarên Kurdistan pîrr tevgerên komekî hatin xwepêşandin. Gelê Kurd bi dixwazî leqî hilweşîna Şahînsahtî hat. Li Kurdistanê bû ba û bage ra A Z A D I ...

gelê Kurd ji saya rêxistinêka xwe ya pêşverû FDK ve, li Iran ji serperîştî ya nû, ji Kurîstîtan re serxwêbûn xwast. Serperîştî ya Xumeyni, piştî ku gelê Kurd çendekî da egle kirin, diji vî xwastêka wan hat. Vî gelê Kurd bi veqetandî nê û bîkîrînê da deydar kirin. Serperîştî ya Xumeyni bi wîlo kirînê ve, herwaha ji gelên Iranê re û dîsan herwaha ji çapa cihanê re vîra dike, û wan dixwazîan. Ji ber ku gelê Kurd tuar nexwastîyêka ji jî Iran veqete (cîhê te). Di navbera erdê Iranê de, gelê Kurd xwast ku ji xwe re serxwêbûnê (otonomî) bidin.

Hêj di roja îroyîn de ji serperîştî ya Xu-

meynî, di bin perdîa pêşverûtiyê de tevgera azadîxwazî li Kurdistan mîna teloka Emperyalîzîmê dîde diyar kirin, û wê ji rê ya wê diawêre. Li aliyekî doje ku serokên Kurî sîxorên Emerîkayê û İsrayîlê ne, li aliyê din ji wan bi KOMİNİSTÎYÊ dîde guneh kirin: Avayê ku ev ezbenî (efendî) yên Tehranê te de ne, ev ezbenîyên mawaqet metelbûyînan û nebawerîyan wan ên ewnayên din bi gunehkirînan û bi tîştên din nişan dikin sîbût e ku ewna di metelbûyînan de ne

Xumeyni yê ji dîrokê re bi avayê Mehdi hatî bû rûyê erdê, di demeka kin a kurt de bu Hecacekî zalim. Ji bona hilweşandin û ji hev bela kirina Kurdistanê, wî cîhad vekir û leşkerî seferber kir.

Gelê Kurd e ku li hemûşî bajarên û gundên Kurdistanê Iranê, bi dixwaza AZADÎYÊ ve rabûbû serpiyan, li pêşberî vî êrîşa ku wek ewna dîndîstînan, nehate altkîrînan (şkestînan). Naha bi hezaran mîrxwas û pêşmêrgên Kurd kîşîyan çîyan û di tevderêka tîkoşîneka demdîrjê de ne. Piştî roja ku leşkerîyê Muhabat xîstîbûn bîn lepên xwe, bi hezaran velatparêz ji bona serokên Kurd Abdîrehman Kasîmlî, Şêx Husîyîn İzedîn li Muhabat xwepêşandin kirin. Gelekî bi vî tîni (curî avayî) bi komekî robe ser piyan, şakîstîna wan ji bê îmkân e. Rojên gelê Kurîstîtanê Iranê tîkoşînê bi serketînekê ve bîdawîne û rojên pîroz karîna cejna A Z A D I Y Ê nêzik e....

★ Ev nivîsara han hejmara Özgürlük (Azadi) ya sî sêmin (3.) de bi tîrkî hatîye belavkirin. We ew vîtegerêka Kurdî. Ji ber ku hîn xwendewanên me yên ku tîrkî nîzanan karînan bîxwînin.

A. KASIMLO İLE BİR SÖYLEŞİ

"Layengîrên Çepa Yekgîrtîyê Kurdistan" (Kurdîstan Bîrlîgînî destekîne Cephe-sî) tarafîndan İKDP liderî Dr. Kasimlo ile wîşîyan bu rîportaj, kaset şekînde Avrupada da dagîtdî. Çevîrînin çî ku kîsa bir kîsîmî İsvêç kemûoyuna bir bîldîrî şekînde sunan İsvêçê çevîrisînden aldîk. Rîportaj 79 yîlî Ekîm ayının ilk haftasinda yapıldî.

İRAN'DAKİ BU GÜNKÜ DURUM HAKKINDA :

"... İnan devrîmî bîtûn devrîmî tabaka ve örgütîlîmî eserdîr. Ne yazık ki başlangıç, gerî dîngîncîkî unsurîlîmî İktîdamî kenîi tekelle rîne almaları unun sîmmedî. Bîtûn bunlar dîkî ismî altında gerçekteşîrdî...

Ne zaman ki İktîdara tekel kurma arzusu en yüksek noktasına ula tım, mantıkî sonuç olarak bu dîktatörlüğe bir dönüşîm demektir... Bu Dîktatörlüğe Ortaçağ tîpî bir dîktatörlükten başka bir şey değıldîr. Bu dîktatörlüğü pekiştir-mek için de demokrasi barîkatinî aşmak lazîm. Bîzce temel hücumun Kurîstîtan'a yöneltilmesî kîmîzîn bu demokratîk barîkat olusundan ilerî gelîyor. Ayrıca demokratîk örgütler bir bir ka patıldî ve yayın organları yasaklandı. Böylece sîyah İktîdörlüğe yol açıldı...

Biz İnan İKDP sî olarak şehîrlerî boğaltmamız gerektîgînî anladık. Şehîrlerle yürütülecek bir savaş halkı büyük bir perîşanlığa etek-taldî. Bunun dışındakî, şehîrlerin sîrekli savunulması için gereklî ekonomik ve askerî imkanlarımızda yoktu. Bu gün İnan'da olanlar devrîm ile kayaslandırıldıkînda polîtîk ve ekonomik olarak bir gerîye yönelîstîr. İktidar sanîpleri bîzle rî kültürel olarak Ortaçağ'a götürmek istîyorlar. Sosyâ ve kişisel özgürlükler tarîhin hiç bir döneminde bu kadar çîgnenmedî. Ekonomik olarak da, yoksulların devrîmî dîye alandardıkîkî larî vaadlerinden yan çîzdîler. Bu sıralardakî zenlenen konuları içeren bir semînar açık bir şekîlde gösterdî ki İnan, Şahın çîzdîgî polîtîkî kayî izleyecek. Dîyebilirîz ki bu gün İnan devrîmînîn İsmînden başka bîçî birşey yok.

BİR CEPHE KURULMASI İLE İLGİLİ OLARAK :

Kurulacak bir cephe bölgesel değıl bîtûn İ-ranî kapsamalardır. Ne yazık ki böylesi bir cep hein varlıgından çok uzaklardayız. Kurîstîtan'dakî örgütlerle gelince, aramızda görüşüp bîr-çok sorun üzerinde görüş bîrlîgîne vardık. Fakat bunca yıl bîrbîrînden tecrît olmanın sonucu aramızdakî çelişkîleri bîrkaç günde halîet-menzîmîmîz İmkansızdır. Umît edîyoruz ki Kurîstîtan ve İnan'la ilgili bîtûn sorunlarda anlaşmak faz la uzun sürmeyecek. Eger bu gerçekteşîrîse, ille-rîde bîtûn İnan'ı kapsayacak bir cerhenîn temelî atılmîş olacaktır.

KURDİSTAN'DAKİ ASKERİ DURUMLA İLGİLİ OLARAK :

Eger biz Kurîstîtan'ın % 90 ının demokratîk güçler ve İKDP tarafîndan kontrol edîldîgînî söyleyîrsek hîçde abartmış olmalîyîz. Ördü ve devrîm komîteleri sadece şehîrlerê hakîndî... Mahabab'la terk etmeden önce onbîrlerce insanın ka tîldîgî bir mîtingde uzun bir gerîlla savası başlatılacak şekîldeki tavîrîmîz kemûoyuna de-yurduk. Belkî de Tahrân ve Kom'dakî bazı kîmîs-ler şehîrlerin boşaltılması zannedebîlîr fakat bu sadece bir başlangıçtır... Bu gün Kurîstîtan'da yürütülgîmîz mücadelê sa-dece kürt halkının istemleri değıldîr... Bîz de-mokratîk ve özgür İnan kurmak için savasîz-yoruz...

ŞOREŞA İRANĒ DI ÇATERIYEKĒ DE

Şoreşa dî mercên (rîknên) xwe yê xweseri de li Iran teqya bû pîrr kesin da metel kirin. Rolên melayên bî fitandînekê ve hezaran merov hûrdîşandin kuçan, jinên nixamandi (peçekari) ên bî kom-kom tevi lavina komeki dibûn; rolên wan ên di şoreşê de ji aliye hînekên ve hehate fehm kirin (têgihîştin). Wan fikirin: "Ma gelo, ev kirînan melan tevgerê pêşverû ye, an hêj paşverûr e?"

Hêzên Emperyalist alikariya merovê xwe yê xwas, Şahînaşê Iranê, hetani dema hilweşîna wî kirin. Ewna her xebitîn ku seltên wî ji destan xelaz bikin. Dazanin bû ku ewna dê gelek tişt bi hilweşandina Şahînaşti re, ji destên xwe derînh. Emperyalîstan lavinên komeki yê nî Iran "tevgera melan" dan pêşkêş kirin, û ji piçûkîrîna ji nerevîyan. Di çapa kedxwerî yê welatên rojavan de ji, karikatorên tiranên xwe bî Xumeynî kirî hatin reşevê kirin.

Bî hilweşandina (belabûna) Şahînaşti ve şoreşa Iranê dewî nebû. Bêgotin domina şoreşê di dome. Lê di nav hêzên li dijî rejîma Şahînaşah yê kevnaperestî de yekbûbûn, jêkdûriyên jî, gav bi gav zelal dibe, di nav van hêzan de tekoşîna karbidestiyê xwêrt dibe.

Hin merovan di têgihîştina vê heyamê de diqewimin dişwari difemin. Haneke hêj di destpêkê de Xumeynî û alikarvanên wî "paşverû" heşibandibûn. Lê hînekên ji, bî lêmêzêrbûyîna ro la Xumeynîvanên di heyamê şoreşê yê pêşin de listibûn, şoreşvanîya Mirze Xumeynî nedavî dikirin. Ewna nafehman, di mercên (rîknên) xweguherbar de, li pêşberî şoreşa rollin ji têtan guhartin.

Diyar e, di hilweşandina Şahînaşti de, Xumeynî û "yên Ayatullah" hatibûn navkirin, bî gotîneka dan, vê avageha (kurum) merovên oldaryê Iranê, roleka girîng leyîstan, û paşverûtiya vê rolê ji, pîrr eşkere ye.

Ayatullahîyan, pêştaxerên merovoli yê şîrtiya Iranê ne, ewna mîna şexên di mezhebê sîni de xwedan nîfûz in. Ewna dikarin bêtan hesabandin wek piskoposên ji, di xiristiyantê de. Tête zanîn, ev mella yê Ayatullah hatine nevdandin, bî gelemperî di bin destên wan de erdê fîreha ye; û di der dorên xwe de parêzvanên (mafîz) bî çekkîrî ji xweyî dikin. Bingehê "Parêzvanên Şoreşê" yê naha hatiye gotin, ji xwe komala van mihafîzanan e.

Bî vî avayî gelek eşkere ye, hevşazûmana Ayatullahî qerekerêki derebegî (feodali) lê he ye. Çawan bikare bête xalîdan ku, hevşazûmana ka wisa di hûrdandina monarşîtiya Iranê de roleka pêşverû bixwaze, û li rex hêzên şoreşgerî û demokratîk di despêka şoreşa Iranê de bî big re? Bî a me be, serebendên ve, divêt di civata Iranê de bî pêşveçûyîna sermîyandari ve, ûştê yê derebegî û di cigartîna guhîrandînanê rewşa yê kedxwerê piçûk de bête lînîhêrîn.

Herqend li Iran bî cureki girêdayî Emperyalîzmê bû ji, di heyamê dawin de sermîyandari bî hêz di nav pêşveçûyîna de bû. Bê guman vê pêşveçûyîna hemgîranîya xwe li gund û şerîyên dîrbajaran ji dîda xweyandin. Pêşveçûyîna Sermîyandari bî vegerînanê radikal na, lêbelê bî waha bî curê evrimî be ji, peywendiyên berkêşkirîna derebegî ji nav radîke, li dewsa wê peywendiyên berkêşkirîna sermîyandari ci dîke. Ji yîna sosyal û çandî ji rasti xwe guhîrandînanê weki wê tê. Bê şik e, xweguherandînanê wisa wê hêzên derebegî acîz bike, û rîyekî ji tekiyêrî wan re vebike. Bî kî nî kurd heke diroka Tîrkêyê bête mêzer kirin, wekokkên vê bî hêsani dikare bête ditin. Birozawîyê Tîrk ji piştî karbidestîna xîste destê xwe, şoreşa ax parîvekirîna nekîre rêz û rêzgê. Lê di cotkariyê de, xweguherandin, bivê-nevê domina dijî derebegî ajot. Ev pêvajoyê, bî teybetî (özelliğe) di heyamê Komar yê Pêşin de, rê ji ûştêyan (unsur, sebeb) feodali re di berxwedanê (tepkî) curbecur de vekîr. Van berxwedanan bî gelemperî di cureyê tevgerêka oldari de xwe dan kifş kirin.

Li milê din, sermîyandari ya pêşveçûyîna rewşa kedxwerê (birozawî) piçûk û jîyîna wî a sosyal jî ji hev bela dîke. Tepekî yê kedxwerê piçûk, ji pêşveçûyîna û xweguherandînanê sermîyandari re dixwast, pîrr çaran di, bin cure-

ki oli de xwe derdixist der. Em dikarin bêjin gelhebûna (nîfûs) gelemperî li Iran, ji pêkbûyîna gundîyan, cotkaran û kedxwerê piçûk, tepkîyên kedxwerê piçûk ên dijî sistemî ji alîki ve, di cureyên oli de xwe derxiste derva û ji aliye melan ve hate bî rê ve kirin.

Serastkarînanê ku iro Ayatullahîyan dixwazin di jîyîna sosyal de bikin, gelekî xwe eşkere dîde xweyîni kirin, ku ewna li dijî avayê jîyîna burjwazîyê tepkîyan has dikin û dixwazin jî nan ji nû ve peçe bikin, vewxerandîna qedexe dikin; û agir li er pêwendiyên zayendî (cinsel îlişkî) dibarinan. Ji ber ku Ayatullahîyan bî xwe ji, bî tenê jîyîna xwe di civateka tê de, pêwendiyên berkêşkirîna ya kevî û biryarên kevî hene de; jîyîna xwe dikarin bî tenê di vê zanîyari de bidomînan.

Tê de tuşîk tune ku ev nîyeta Ayatullahîyan nîyeteke paşverû ye û kedxwerên piçûkêr, yê rizgarîyêka paşepêl a di rîyên oldari de lê di gerin, ewna ji di hundarê şopeka paşverû de ne.

Li milê din rexma tepekî yê hêzên paşverû yê bir û bawîri ya xwe diparêzan, sermîyandari ya li welateki pêşve diçe pêkanîna hêzên şoreşvan û tevgera wan ên paşverû pêktîne. Tekoşîna çînen zehmetkêşên li Iran ji hemgîranîya dengê xwe, ji salan ve ye didin bihistan. Dîsan hemûş kedxwerên piçûk, rîya rizgarîyê li piştî Ayatullahîyan nabînin. Di nav refên kedxwerê piçûk de hevalbendî yê çînen zehmetkêş; û tevgerên rêzani ji pêktê; lêbelê ne li ba hêzên paşverû, yê rizgarîyê di rîya vegerîna kevnaperestiyê de dibînin. Ronakbîr û hin xwendevan tekoşîna ji bona Iranê azad û demokratîkî dikin. Xwastînanê azadîya netewayî, ji gelên Kurd Azerî, Belûçî, Turkmen û Xuzîyan pêkanîna birrên hêzên şoreşgerî yê Iranê, yê herî girîng pêktîne.

Bê gotinê hêza herî kevnaperestîna a li Iran, rejîma Şahînaşti ya hevalbendî û hevşazûmana Emperyalîzmê bî. Dihatokên gelîrî kazarî wêlêt ên ji petrolê dahat, bî fekelên Emperyalîzmî ve di navbera çonaxa Iranê; û yê di xîzmeta wî de bûn, herweki mîna guripên parastî, kedxwer, brokrat, zabîr, metcêvên Savak, de dahate parî vekîrin. Dema ku dahatokên (gelîrî) wêlêt ji bona gîtkîrîna luks a van grûpan dahate bela-bela kirîna, li aliye dan ji karker, cotkar, gundî, pale, çînen zehmetkêşên li Iran di belengazîyêka bê bav de dijîyan. Şahînaşah li aliyeki kîmalên polêz û yê leşkîrîyêka bî xwedan hêz saz kiribû, ji bona vîndermetîya Emperyalîzmê, li aliye dan ji bî van komalan berxwedanê gelên bîndest, û yê çînen zehmetkêş diparçiqand.

■ Pêşîya şoreşê, dejîna Şêh, dijîmîna şîrîki (ortak) yê hemûş hêzên civakî yê dîhatîne çê wîsanînan, bîndest kirin, an jî ji ber hin kirînanê Şêh dîlxwaz nebûn bû. Ji ber vê ye ku li gel şoreşgerên û welatparêzên bîndestîya herî zehf giran ditînbûr, mela yê ji jîyîna sosyal ne dîlxwaz bûn, rizgarî ya wêlêt "di vegerîna oldari de" didîtin, gîşkan bî hev re dest bî dest, dijî rejîna Şêh li rex welatparêz û şoreşgeran tekoşîna kirin.

Armancên van hêzên dijî kevnaperestî ya Şahînaşah xebat dikîrîr, manzîlên dixwastînan bîghê-nê, rejîma ku dixwastînan saz bikin, ne hem reng bûn, lêbelê celeb reng tûn. Lê îcar hemûş jî di hilweşandina Şêh de yek û hevşazûman bûn.

Bî vî avayî gava Ayatullahîyan bî tenê serê xwe tîn berçav kirin nîyeten wan (ewna dixwastînan şazûmana derebegî a şazûmaneka qurna wê tî jî bûbû, dîsan li şîpê tîdan sekîrandînan) ên paşverû di hilweşandina hikîmdariya Şahînaşti de bî lîxîstîna derbeka zexm a li çerxa Emperyalîzmê ya çewîsandê ve, roleka pêşverû leyîstan. Ev jî bî xîzmetêka paşverû, di kongrête de (di fehm kirin û ditînbare ce) roleka pêşverû a mezînan leyîstan.

Di dirogekê de gava pêşverûtînan an nepêşverûtînyîna teykerêki têtê nîhêrîn, davê ne bî tenê nîyeten yê ew tevgera kirîna, lêbelê lînîhêrîna di dawiyê de kêrhatîna vî tevgerî, di mercên kongrête de bête qîymet îsîyan. Heya ku (dibe) tevgerêki di rewşeka kifşbar de pêşverû be, lê di awayekî din de dibe bibe paşverû. Wek li Af-

ganîstanê, tevgerên serok eşîran, melan, merovên xwedan erd, û mela yê ji bona parîstîna şîrtiyê di paralelê wan de, derkete derva di bin nîxma oldari de bî temamî dijî şoreşa Afganîstanê roleka paşverû dîlîze. Bî gotîneka dan rola oldari ya li Iran di hilweşandina Şahînaşti de roleka pêşverû leyîst, li Afganîstanê roleka paşverû dîlîze.

REWŞA HÊZÊN LI İRAN ZÛ DİGHURE

Şoreşa Iranê mîrdartîya (hikîmdariya) Şahînaşti hilweşand. Leşkîrîya wî a bî xwedan hêz, şazûman polêsi ya veşartî SAVAK bela bela kir. Emperyalîstan dîvîya man leşkîrgehên (askerî) us xwe ji Iran vehîlînin. Abori ya Iranê kontrola xwe bî teybetî li ser petrolê wanda kirin. Bî teybetî menfaatên Emperyalîst derbîne zehf bî zexm xwarin.

Bî hilweşîna Şahîti re, enîya hêzên yekbûyînan ên rejîma Şah hevîrtî yê hev bûn, ji hev bela dibînan. Rê yê hêzên cûrereng; û çîrên cûrereng jî ji hev vedaqetin. Yê duh di hilweşîna Şahîti de roleka pêşverû leyîstîbûn, iro bî pêre, ketîne çîyekî pêşwîngîrtî.

Di şoreşan de, gava ji heyameki derbazî ya dîne dibînan, kevnaperestî û pêgîrtîvan (muhafîzakar) bûyîna hin "şoreşvanan", derbazbûyîna jêkdûrî yê nû bî plana pêşin, ji nû ve çelaçe bûyîna hêzan û çînan, xwe kifş kirîna dijîmanîti ya di nav "hevalbendên" kevî de xwerestî ye. "Tevgera Mela yê" mirze Xumeynî serokîtiya wê dîke; dawî bûyîna rewşa wê a li Iran jî bî vî avayî ye.

Yên ku guhîrandînan di heyamê şoreşê de nî karîbûn fehm bikin, tu eqîlbendîyêkê jê re nîkîrînan bîbînin, û dojin çawan dibe ku çuh Xumeynî "şoreşger" bû, û iro çîma ew dibe kevnaperest. Ewna her hewl didin xwe ku di bin her gava Xumeynî de "Şoreşgerîyêkê" û "dîjî-Emperyalîstiyê" derxînan derva.

Pêşî ya hilweşandina Şahîti armanc şîrîkîti (yêk, ortak) bû. Lê nîha armanc cûrereng in. Ji ber ku dîlxwazokên, armancên, menfaatên çînen cûrereng û refên cûrereng ên tevi şoreşê bûn ne yekcure ye. Ji van Rêxîstînan her yek hewl dîde xwe, karbidestiyê tîxe destê xwe û dîlxwazokên civatê, i gor yê xwe bî ci bike.

Çîna karker û hêzên wî ên rêzani (politik) dixwazin civateka sosyalîst a pêşverû saz bikin. Ji bona vê ji nîha ji bona karbidestî ya cenokratîk, ya ku ji sosyalîzmê re bê bîde ye kirînan tekoşînan dikin. Gundi yê belengaz axê dixwazin. Gelên bîndest ji serê serxwebûyîna dijî kirin. Dîlxwazokên xebatkarînan, gundiyan tengazêr û gelên di bin zordestiyê de ne dijî nev nabe. Lê li milê din ji Şahînaşti hate hilweşandin. Lê çî heye ku hêj derebegî ya Axayênan xwedan erd û gund berdewam e. Ewna jî ji bona çîna kedxwerî yê li ser piyan ne. Ewna jî ji bona serdestiyê û mîrtiyê tîxînan destê xwe (bû guman mîrtiya Şahînaşah ji dîsan Emîrtiya wan bû) bî kîmfersendî tekoşînan dikin... Paşmayînan karbidestên bîri, wek "bî SAVAK, zabîr û yê herî dîlxwaz Emperyalîst dest vala namînan." Hewleka zehf giran didin xwe ku di dîsan mercan kaşî aliye (hêla) xwe bikin.

Emîrtiya, leşkîrîya polêzan-ya di heyamê Şahînaşti de, ji hev hate bela-bela kirin. Bî tenê an hêj komalên nû bî avayekî ditînbare der neketînan der, an jî hê di kerekereki mîwaştî de ne. Wek nîha li gor gotîna wan wan hukîmetek pêkanî ye. Le ev hukîmeta ne hakîkî gema xwe ye, ji Hukîmetêka Şoreşgerî pê ve, di şîklê hertîştî de ye. Di eslê xwe de, yê ku hevşazûman wan de ne, di dîzîka ve li piştî perdînan de ne dîsan Konse ya Şoreşê ya jî melan pêxhatî ye (!) Nîha xebat li gor gotînanê herî bî hêz, yê ku li bajarê Qomê rûnîştîyê bî rê ve diçe. Bî a rasti merov nîkare bêje kar bî rê ve diçe.

Xumeynîvanan model ya "Komara İslanê" a di nêjyê xwe de mîna xevna şevan didin ber hev, mîna emrîvaqîyêkê anînan li pêşîya gelên Iranê çîkandî. Ji bona wan bivê-nevê, "An Şahînaşti, an jî Komara İslamê!"

Xumeynîvan çûn li gor gotînanê xwe "Meclîseka Cîvati" civandin.

Lê ji bona vê Meclîsa Cîvati rêz û rêzgeka, rîyêka wisa hete şopandin ku, dê rastîr bibe heke merov Meclîsa Xumeynî jê re bêje. Piranîya wê Meclîsê jî pêkbûna Melan û doza ku mele bî

HEVPEYVÎN BI MAMOSTE YÊ MEZIN CIGERXWIN RE

MAMOSTE YÊ MEZIN TU DIKARÎ SER JIYANA XWE YE DIJWAR JI MERA ÇEND GOTINAN BIBÊJÎ ?

Ez kurê cotkarekê belengaz û reben. Bavê min nanê me bi zor derdixist. Di herba pêşi de, zor û stem û perîşani bi ser mletê kurd de hatin bigrandin, nexweşi, feqiri, belengazi, derbederi di welatê mede dihatin dijandin. Ne tenê em lê mletê kurd hemû di bin vi barê gran de, piştîxûz û nema karibû nanê zakê xwe derxi. Stem û zora axa û bega ji alîki de û ji alî dan va bêş û bela û dar û qançiyê cendirmên tirk, nedhiştin em ji xwe re karekê bikin. Û neçare, xelk ji gundan û rîvîyan û bi çola diketin, ji bo ku nanê zarokên xwe derxin.

Em ji ber vê zor û stemê ji gundê xwe reviyân û hatin gundê Amûdê. Di vê çaxê de xeta tîrêkê diqaxandin Bagdadê û li ser destê alamanagê dikarin. Ez û birayê xwe û du zarziye me ji bi mere bûn, me nanê xwe derdixist. Ez ser deh salî bûm, lê min heqe xwe kekerekî mezin dîst. Ji ber ku serkar ji min gelek hez dikir.

Di sala 1918-a de şer barê xwe dani, lê mexa bîn bavê min ji di vê salê de mir. Sala 1919-a ji diya min li gundê Bendermemo serê xwe dani. Û bi vi rengi ez mam ber dîvar, geh li cem bira yê xwe û geh li cem xuşka xwe min gezek nanê xwe dixwar. Lê di sala 1920-a de ez çûme feqatiyê ji bo ez zmanê erebi bixwinim û dinê xwe nas bikim. Bi kurti ez heşt sala li xwendinê mam û li Sûriya, Tirkîye, Iranê û Iraqê ez geriyam û min 12 ulmên rêzê xelaskirin.

Sala 1927-a min jin ani û li gundê Hazda Jori bûme meleyê gund. Lê pênc-şeş sala ez bi vi rengi mam û paşe min berê xwe da avakirina du gunda li Cizîrê. Lê bi rasti min di vir de nika ribû, weke ez dixwazim, bi gundiya re bibim serî. Neçare min gund ji wan re berda û ez hatim bajarê Qamişloke.

Di sala 1937-38-a de, min "Nadiya-Ciwan Kurd" li Amûdê ava kir. Tê de darsa kurdî ji xort û zarokên kurmanca re dagot. Lê mexabin, ew ji bi mere neqû seri, fîleha gliyê me kir û fîransîza ew nadi girtin. Belki me kanibiya disa vekin lê serê mezin ê duduya bi ser mede hat û me dest ji nadiyê berda.

Me bawer dikir, emê şoreşeke mezin li Kurdistanê çêkin. Û di vê navê de civateke kurdî bi navê "Partiya Demokratîk Kurdistan" li Qamişlo hate çêkirin. Ez ji yek ji berpirsîyarên ev civatê bûm. Em wilo man heta sala 1945-a û îcar, şoreşek li Kurdistanê Iraqê hate destpêkirin. Hevalên me biryar dan ku min bişînin Şingalê, ez û yek ji mala Haco biçûyane ji bo ku, me li ser kurdên yezidî li ber hikumeta Iraqê rakira bi hendaki me dixwest barê şoriga rejîrî Kurdistanê Iraqê henekî sivik bikira. Lê mexabin beri em ji Sûriya derkevin, Barzani reviya û çû Iranê. Ji lewra me berê xwe da Kurdistanê Tirkîye ku, em karabin karekî tede bikin. Şeş cara me bi Qadi Mihemed re dan û stend ji bo ku alikariya me biki. Lê 1946-a dewleta Mehabad ji hate herî vandin. Û di 1948-a de, me civata xwe ji hev xist û ez û hemû hevalên xwe, yên ku bi navê de noqrati me badikir, em ji wê civatê derketin û bûne hevalên Partiya Komunistên Sûriya. Û di nav wan deh salan de me gelek dijwari, perîşani û çêşandin di vê meydandê de ditin. Lê di sala 1956-57-a de Partiya Komunist, hevalên xwe yên ku bi kurdî navdar bûn, ji xwe dûr xistin. Lê disa Abdul Nasir, bi navê komunistî dixwest me bigri.

Weke tê zanin Cigerxwin hozaneki gelê kurdî mezine Ewî ji weke gelê xwe rojên serbest û azad nedit. Bi sedan afirandinên wî hene. Lê çî mîxabin ewî imkan û serbestî neditiye wan çap bike. Ew çend meh berê derkete derveyî welat û hate Swêd. Cigerxwin li ku

mela me bu mêvan û me bi wîra hevpeyivenek çêkir. Me bir û baweriyên wî ser tekoşina azadiya gelê me girt û em spasdari wîne. Em vê hevpeyivîne pêşkêşî xwendewanên xwe dikin.

Lê ez reviyam çûm Iraqê.

Di 1959-a de ez çûm Bagdadê û li wir ez bûme seydayê darsa kurmanci. Û di 1961-a de Barzani bi serê çiya ketin û bi heceta ku ez pera ji şoreşê re didim hev, ez ji Iraqê derxistim û dame Sûriya. Wan ji ez xistim zindanê, paşê ez rehakarim bajarê Swêda. Ez gelek nemam û dcaza nanê xwe û zaroyên xwe li hikumatê kir, wans ji ji bo ku pera nedan min ez azad kirim. Lê di dijwara sala 1962-a de ez kırım "ecnebi" û di sala 1963-64-a de disa ez girtim û ez 40 rojî di zindana "Mezê" ya bi tîrs û saw de mam. Lê dawî serguhe rinek çêbû û ez hatim berdan. Û ez di tin muraqûbê (gözetli) de mam.

1969-a de ez çûme cem Barzani û nêzîki salekê ez li wir mam, lê paşê bera min dan û ez hatim Sûriya.

Herweha di sala 1973-a de reviyam Lubnanê û di sala dawîya 1975-a de ez vegeriyam Sûriya. Û di sala 1979-a de ez hatime Swêd.

SEDEMÊ HATINA TE YA SWÊD ÇIYE ?

Hatinê mine Swêd, stemkari û newekhwî bîzor destî gelek li mletê me dabû, zmanê me qedexe bû, me nedakaribû kîtebên xwe çepbikin, heta gelek cara sêlikên kurdî diqaxandin ku em bi zmanê xwe sitranên xwe rebihîzin. Neçare ez derketim hatim Swêd: Ji bo ku ez serbest bikaribim binivîsim, bixwinim û çepbikin.

BAWERIYA TE LI SER XELASBÛNA GELÊ KURD ÇIYE ?

Gelê kurd wekê hemû gelên dinyayê ên bindest wê rojekê bigehê arman û roza xwe. Lê baweriya min ewe ku, bi şaxestana şoreşa sala 1975-a, gereke hevсарê siyaseta û şoreşên Kurdistanê, ji destê derêbeg, axa, şex û burcûwazên kurd qatabî lind derkeve û bîkeve destê şoreşgerên marksîen rast. Yari, destê karker û cotkar û xwendewarên marksîyen rast.

Herweha baweriya min ewe ku, çî şoreşa ku li Kurdistanê çêbibi, gereke ku, hevсар bi destê marksîyen şoreşger de bi û ew şoreş, ji bo azadiya li ser destê karker û cotkara bi û bê qeyd û şert dostê ya dewleta Sovyetîstanê û hemû dewlet û partiyan pêşverû û marksîst bin. Û li ser hev dijmanê emperyalîzm û kevneperestî cihanê bin.

DITINA TE LI SER IYVARIYA ŞOREŞGERÊN KURD, TIRK, EREB Û ECEM DE ÇIYE ?

Baweriya min di vê babetê de, weke baweriya nerovekî şoreşger û marksîye. Di awira min de, pêşverûyên cihanê hemû yek mletin û paşverûyên cihanê hemû yek mletin. Ji ber ku, paşverûyên dinyayê mizanin yan nikanin xwe bikin yek perçe û bi hevra serê dijmanê xwe bikin; em perçe-perçe bi gewşekî şerê dijman dikin. Li cem min sinorek tuneye ku, yek li ser rawestî û bibêji: ez ne hevalê herdu ciya me, ya bi mere ye, ya bi dijmanê mere ye! Ew gotin ji bawer dikim Lénin gotiye !

Lê bi nisbet Kurdistanê, divê pêşverûyên, kurd û tirk û ereb û ecem destê xwe bi xurtî bidin hev û bihevra şerê dijmanê xwe bikin. Lê mexabin, rewşa pêşketiyê kurd û tirk û ereb û ecem ne bi dilê mine. Ji ber ku, cotar û karkerên kurd çawa ku diçin karker û cotarên Qabrîsê dikujin ji ber burcûwazên tirk de, wilo ji karker û cotarên tirk û ereb û ecem ji bo burcûwazên xwe ten karker û cotarên kard dikujin.

Û ew tenê bese ku meriv bibêji: pêşverûyên rojhilat, nikaribûn karê xwe yê marksîst bigêhinin seri, nikaribûn karker û cotarên welatê xwe heryek bi awakî marksî, partizanî şiyar bikin û berdin pêşira dijmanê xwe. Ji lewra em nikarin bawer bikin ku, karker û cotarên Rojhilata Navîn, di iro de û heta çaxekî nêzik de,

hevсарê siyaseta û dewletê tîxin destê xwe. Lê baweriya min xurte ku, bi alikariya xortên kurd û tirk û ereb û ecem, karker û cotar, di Rojhilata Navîn de, wê piştî pelake ne pir dirêj, roleke mezin wê li ser destê xwe bigarînin. Û dawîya dawî, wê fermandariya welatê di destê xwe xan. Û di wê çaxê de, dojeh ji dijmanî mirovanîye re bi !

DITINA TE LI SER ŞERÊ KURDISTANA IRANÊ ÇIYE ?

Di baweriya min de, ji ber ku ez ne şerxwazim, ez nexwezim mletê kurd û tirk û ereb û ecem, şerê hev bikin. Lê bi carek ez nexwezim mletê kurd, heta dawî perçe-perçe, bindestê tirk û ereb û ecem binim. Ji bo çêroka Iranê, me teva dililand û digot: Şah ji Iranê derket bê veger, serbestî li ser destê Xumeyni bikeve Iran. Û mletê kurd û mletên mayîn, di Iranê de wê bigên daxwazên xwe yên welatperwerî. Lê mexabin tevli ku ez baş nizanim şerê Kurdistanê Iranê çawa çêbûye, lê ew êrişên hovane ku tenê ber welatê me di Iranê de, ne tenê dilê min û ne tenê dilê kurd; belki dilê hemû mirovên mirovperwer tîgîni. Û ez bi navê kurd, wê noviti û kuştin û êrişên leşkerên Iran li Kurdistanê qedexa dikim. Û ez hêvîdarim ku, imamê Xumeyni li wan kêmasiyên xwe binerî û hemû daxwazên mletê kurd û mletên Iranê li ser destê xwe, bi ci bîni. Wê çaxê hêvî û baweriya me di xwe de paqîj û baş diki. Ji ber ku baweriya me ew bû: wê li ser destê Xumeyni gerdanzadî têkeve Iranê.

DI BAWERIYA TE DE IRO BI ÇI AWAYI(METOD) DIKARIN ŞERÊ DIJMANÊN XWE BIKIN ?

Weke ku min di çêroka Iranê de berawîra we da, ez di hemû parçên Kurdistanê de xvediyê wê baweriyême. Lê weke ku min gotiye, ne bindestê tirk de, ne ji bin destê ereb û ecema de kurd her û her binim. Tevî ku ev dûrî şoreşgerî û marksîye ji, lê weke min gotiye, baweriya min ewe. Şoreşa Tirkîye, şoreşa Iran û di hemû parçên Kurdistanê de, ku ne pêşverûyên kurd û tirk û karker û cotarên tirk bi hevra bin, emê di riyake çewt de derbas bin. Û gelek ziyane mezin bibînin. Ji ber ku, ez nabinim kurd di hemû Kurdistanê de, bi awakî marksî û şoreşgerî gihaye şoreşê û şiyar bûye. Ji ber ku şoreş, ne bi baweriya mirovekî çêdibi, ne ji ji derve tê velateki. Şoreş, bi şiyarî û tenzîma karker û cotar û xwendewarên marksî û şoreşger û şiyarî ya wan ancax dikari di welateki de li dar kevi Lê divê di van meydana teva de, em rola jinên Kurdistanê ji birnekin. Gava em dibêjin:karker û cotar, em ji jin û mîra teva re dibêjin. Ji ber ku, çawa şoreş ji boyî azadiya karker û cotareyî, wilo ji, ji bo azadiya jinên Kurdistanêye. MAMOSTE, TU DIKARÎ DITINA XWE SER ROJNAME ROJA NU BIBÊJÎ ?

Ez rojnema me piroz dikim û çî tiştê ku ji min tê ezê alikariya we bikim. Ji berî pênosi sali de heta niha ez dost û alîkarê karker û cotar û xwendewarên pêşverûme. Heta ku dilopek xwin di laşê min de heye, ezê alikariya karker û cotar û xwendewarên pêşverû bikim. Tenê hêvîyeke min mezin heye, ne tenê ji we, lê ji hemû karker û cotar û xwendewarên pêşketî; ku nun hemû destê birati û welatparezî bidin hev û di ruwê dijmanê mirovaniyê de wek perçek polat rawestin. Û hingi hun karabin:"ez ezi" û bêbextî û derew û dizi, di meydana welatperwerî de dûrî xwe bikin. Hun berê sertirê xwe mezin singa hevalê xwe, bidin singa dijmanê xwe û çiqas hun karbin pêşverûyên cihanê û xesma pêşverûyên tirk û ereb û ecem, ji xwe re bikin dost û heval û hevra şerê dijmanê xwe bikin.

Û dawî de ez sipasên xwe ji serkar û karkerên rojnema were pêşkêş dikim ku, ev meydana fare, ji mere vekirin ku em van gotinên xwe bi serbestî di rojnema we de belav bikin.

Savaş ve Barışa karşı tavrımız

trallerinde çatlaklıklar, civatalardan sık sık bahsediyor.

Bu gün diğer bir tehlike li gelişme ise, Pakindeki maocu liderler ve emperyalistlerin em saldıkları kesimi a rasındaki, 1979 yılında Vi- etnam'a saldırmakla suçlanan karşı devrimci ittifakıdır.

Fakat bir çok belirtile- riyle biliyoruz ki, 20 yıl- lık hayati boyunca önemli bir değişiklik göremeyen ki-

tür devriminin 10 yıl kırım baskı, ekonomik çökmez ve sürekli çarpıtılmış konulu kampanyalar altında yaşatıl- mada Çin halkı uzun bir süre dana yağ yerine top yapımı- na razı olmayacaktır.

Bu gün şu gerekler ile karşı karşıyayız. Bir yan- dan günümüzdeki bilimsel tek- niğin gelişimi sayesinde de- ha bu gündün insanlığa re- fah bir hayat yaşattırarak o- lanakları ve diğer yandan o- polanmış atom silahlarının dünyaya çok kısa bir zaman içinde ay gibi yaşamaz bir hale getirileceğidir.

Önceleri hakim sınıflar savaşlardan büyük vurgunlar

Baştarafı s.2

elde ettiler. Bu gün ise a- tom silahlarının kullanılma- cağı bir savaşta hiç bir se- yirciye yer yoktur.Yani hiç kimse rahatça bu felaketten kurtulabileceğini sanmasın.

Şu anda dünya iki alter- natif ile karşı karşıyadır, ya refah bir hayat veya in- sanlığın tümen yok edilme- si.

Bu yüzden ilk sefer bü- tün sınıf ve tabakaların bu- yük bir kesimini bu tehlike- yi durdurabilmek için hare- kete geçirebilmenin tarihi o- lanakları vardır. Yani in- sanların büyük bir kesimini yumuşama, barış içinde bir- arada yaşama ve silahsızlan- maya karşı seferber etmeli- yiz. İlk sefer bütün herke- sün barışı için savaş ve barış sorununu kesinlikle ta- yin etmek zorundadır. Fakat günümüzde uzun bir zaman- ız yok. Herşeyden önce B.Alman- ya'ya orta mesafeli ve çap- raz robotları yerleştirmek planlarını sürüşmek için 12 Aralık günü Birmüksel'de top- lanacak olan NATO yönetici- lerini bu planlarını gerçek- leştirmelerinden alı koyma- lıyız.

GAZETA BÊ KAXEZ

Dûmahika r. dawi Hersal fonda meye klama zêde dabe. Em klonamê teze ji dengbêjêd kurd dînvasin.Nha fonda meye klama û radiokom pozisîa dighîje 1300 hebî.

İro roja radioê,wextê em desdanînd xwe tomerî dîkin usa ji wan kêmasîa texmîn dî- kin, ku hela nava xeberda- nêd radioê û dîrdîtinokêda hene. Emê her taştî bîkin weki wan kêmasîa bidne hal danê û nha rînd qulaxî radî oguhîdara û temaşevanên dîr- ditînokê bîkin.

XELİL MÜRADOV

Redaktore xeberdanêd kurdî ye sereke

KADINLAR

Baştarafı 3.s.

sermayenin tutsaklığına gi- rer." Kapitalistler kadınların iş gücünü erkeklerle karşı- yı koç olarak kullandıktan ücretlerini de mümkün oldu- ğu kadar düşürdüler.1800 yıl- larında ABD'de kadınlar uc- cuz iş gücü nedeni ile tekstil fabrikalarında çalıştırıl- rırlarken erkekler evde çö- küklara bakmak zorunda ka- ldı. Bu şehirlere "kadın şe- hirleri" de denilirdi.Bu ko- şullar erkeklerin kadınlar- ға karşı daha demokratik dav- ranmalarına, kadınlar hak- kindaki geleneksel düşüncel- erini önemli ölçüde değiştir- tirmelerine neden oldu.

Burjuvazi iktidarı eline, almak için "eşitlik", "özgür- lük" şampiyonu kesilmişti. Çünkü fabrikalarında çalışma- cak emegini "özgürce" satabil- lecek insanlara ihtiyaç vardı. Burjuvazi her ne pahası- na olursa olsun daha fazla kazanmak hırsı ile tutuştu- ğu için kadın sorunu da çö- zülmedi.

Luther dini alanda kadın- ların özgürlüğünü savunur- ken,aslında doğmakta olan burjuvazinin gelişmesini en- gellleyen demobeşliği ve ki- liseyi hedef alıyordu.Bebel kadın ve sosyalizm adlı ki- tabında Luther'in reform ça- baları için şöyle diyor:Lut- her burjuvazinin dinsel al- anda bir temsilcisiydi.Lut- her evlilik hürriyetini sav- nunurken, bu günkü burjuva e- şitliğini, uygar evlilik ka- nunlarını, göç hürriyetini savunurken da ve iç ticare- tet hürriyetini de savundu? Çünkü o yıllarda Amerikan bulunuşu, Hindistan'a yeni yolların açılması ile Alman- ya eski ticaret merkezi ol- ma özelliğini kaybetmişti. Bu da dış ticaret geliri- nin gerilemesine neden oluyordu.

Bütün bunlar gösteriyor- ki,gerek kadınların,gerekse tüm çalışanların kurtuluşu sosyalist toplumun omuzları- na yükleniyor. Daha ilerde sınıflı toplumlarda ahlak, kadınların kurtuluş mücade- leleri ve sosyalist toplum- da kadının yeri üzerine bir- araştırılmayı yayınlamaya ça- lışacağız.

REWŞ LI TIRKIYÊ

Dûmahika r.1 Lê kurd lı Kurdistanê İranê tîrseke mezin xîste dilê wan. Trafika diplomatî nabeyna wan û paşverûtiya Xumeynî û Baasîyan pir gumreh bû. Ew dixwazan bi çî awayî dibe bara bibe, davê Kurdîştan perçekarî dî bin destê wan de bîmine.

Lê divê idi baş bê zanin rêya azadî, tenê yekîtî û tekoşîne. Sedsala 20-a dema şoreşên sosyalist û tevgere- rên rizgariya netewayî ye. Dî ve sedasî de, sazûmanên netewîyî bi hêz û mezin hatin herifandin û guhartin. Lî çaralî cihanê gelên bîndest radibin piya, hevserên mejoketî û zordestiyê dîçetînin. Tu hêz nikare hember- ri hêza gel ya yekbûyî bise- kane.

Gele Kurdistanê ji jî zîncîrê kolonyalizmê neraziye. Dî rêya azadiya xwe de xwî- nê dirêjîne. Şiyarbûna nete- wi lî çaralî Kurdistanê bel- lav dibe, tekoşîna azadiyê roj bi roj biland dibe. Tu hêz nikare hember serfirazî ya ve tevgere bibe pîndan.

Rizgarîxwestin tenê ji têrê nake. Bona serfiraziye- pewîste ku dî rêyêke şoreş- geri de em bi lez peşve bir- çîn. Ev rê ji bêgomane ku, rêya marksîzmêye. Xelasiya gelê me tenê dî ve rêyê de mamkune.

Welatên sosyalist, karke- rên hemû welatên û gelên bîndest hevalê gelê mene. Jiber ku menfaeta hemû karkeran ye ke, rêya wan jî yeke. Ew ke- sên dijmanîtiya welatên sos- yalist dîkin, emperyalist, kolonyalist û kevneperestan Maoist jî herheq welatên sos- yalist derewa diafirînin,me- şiyê gel tevlêhev dîkin,rag- tiyê dîçewtînin. Û bi wi ew- wî zararê dîdine tevgere gel xîzmeta dijman dîkin.

Hêzên bîngehî, ên ku ge- lê Kurdistanê bigihîne riz- gariyê, karker û gundiyan Kurdistanê. Rêzûn û hev- desazbûna wan diviyaniyek pîrr mezîne berî hertaşî. Dîve hemû kêzên sosyalist û welatperêz dest bidin hev û agirê tekoşîne gurr bîkin,ge- lê me jî xapandîne, jî ram- nê fanatik bîperêzîn. Bî tîrs û teslimiyetê dur. Bî gavên cesûr peşve herîn.

bu gün, dünyada sömürîye, baskiya dayanan emperyalist sistemî karşınsında dev gi- bi güçlü bir sosyalist sis- tem vardır.

Artık emperyalizma büyük bir buhrana girmiş ve can çekişiyor. Diğer yandan ise başını Sovyetler Birliğinin kektiği Sosyalist sistem, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve emperyalizme karşı bağımsızlık savaşını veren ezilen uluslar,dünya devrimci hareketini oluşturmaya zafer üstüne zafer kazanmak tadır.

"KAMPUÇIYA KONFERANSI"

Baştarafı 1.s. ziksel işkenceler yüzünden bu kimseler normal bir insan kadar üretin yapamadılar."

Kampuçiya halkı bu zorlu günleri atlatacak ve mutlu bir hayat yaşayacaktır.

30 SALIYA KOMİTA ASİTİ A SWÊD HATE PIROZKIRIN

Dî şeva 24 ê meha çiriya paşin (Kasım) de Komîta Aştîxwazên Swêdi civînekê çêkirin.

Ey civin, dî xanikî mezin û gelek fireh de hatêlî darxistin. Û jî her der û her welatên aştîxwaz tede civiya bûn. Sûtarayên dewletên SOSYALÎ û mîletên sermexwaz Çawa ko hin karî jî komela me re jî şandibûn. Û Seydayê Cigerxwîn jî wan re pîroznamak rêkir. Çawa ko rîg tek jî bi pîroznamê re sandibû.

Ev salon çiqas mezin û fireh bû jî, lê hejî tere aştîxwazan nedikkir. Kewê ge- lek xort û ciwanî li piyanî bûn. Serêke civînekê çawanê yê seyda Cigerxwîn bihîştîw û hevalê me bin ser masa ku sefirê Mecerîstan û key baniwa xwe jî li ser bûn. Dî we şeva xwe jî li ser bûn. Dî he şeva xwe jî giranbîha îe hin govend, listik û sazên Şîlî û Viyetnamî hatin xuyê kirin ko civata me gelek bi- wan dîlxwaz û şa dibû. Û her kêlîkek derbas dibû, gotinek jî dî biwara aştîxwazî û şer xwazî de la ser deyê hin mî- rovên mezin yin swedî dihatin gotin, û çepik li serhev dihatin ledan û piçîjan ûka şerê, dîkerîyan û rugeş dî bûn.

Dî dawi de nîvîsarê Seyda ko bi zînanê swedî hatî- bû tercûmekîrîn, berpirsiyê re civînekê xwend. Barastî hindîrwe wê salona mezin jî çepikan raşte dagirtin. Û dî- lê jîn û mîran tîjî xweşî û geşî kir û bi sedan rabûne serxwe û jî hawir ve jî sey da û kurlan dînerin. Û jî hawir ve bi avîrên tîjî pa- yedari û serbilandî berîane wê masa ko seyda û hevalê me lî ser bun. Çawa ko lî ra bûnê jî gelek jî wan seyda dane ber sînga xwe û riwe wi meç kirin, ko naçape sey dajî ew hembêz kirin û riwen wan ramisa.. Lê çima ev qas mirovên cîhandide,dî ve şeva mezin de jî hemî mîlet- ten cîhanê gîhabûn hev. Ev tenê jî ve nîvîsarê daxwaza me ye.

Gîhabûn hev ko bîdîn zan- înin kes naxwazî şerêkî dî tevayî mezin lî ve cîhanê çêbî. Jî ber ko pîrên wan bargîranîya şerên mezin yan jî hin şerên dijwar dî veig- tî xwe de dîne û kirîne.Ça- wa bînan şerêkî mezin-axonî kirîne. Ko İmperyalîya Eme- rikî jî pozê xwe berid. Û cîhanê pe dîrîsênî.Birastî ser tev dî tîrsan ko careke dî: kuştin, talan,sewat,ne- xweşî, birçîbin,derbîderî.. Bî ser mirovîyê de bîne berandîn. Zar û zêç û ter û hişk, dî nav agirê ve canê de bîne şewitandin, bîne pelixandin, belkî jî bicar- rek çandar, lî ser riwê ve Sîterêkî nemênîn?

Jî ber ko ev şerê ko îro çêbî, ne weke hemî şerên kevînarçeyî-ne şerê Tang û Top û Fîngin û Fîroks ye.Ev şerê atomî ye ko hişk û ter lî ser riwê çîhanê nêşelî. Em jî bo wîro şer naxwazîn. Em naxwazî jî bo şerê miro- vên polperestî hov û dîgîzar û zêçên xwe û destker û ha-

tan û hebûna welatên xwe, bî- dan kuştin û şewitandin...

Lê bere dajmanê mirova- niyê baş zanîbîn ko ew û zar û zêçên wan we berî me bîne kuştî û şewitandin. Bere baş zanîbîn ko ew çêken. Sratî- cik-wêranker, ne tenê lî cem wan hene.. Bere baş zanîbîn ko çî çawa alavêk jî welatê wan bilind bîbî, we sed jî wi nîfsî, bî ser welatê wan de bukevîn. Jî ber wîlo ge- rekê heta Emerikî jî ve şerê dijwar û hovane,nexwazîn û bî xurtî qedexa bîkin. Jî ber wîlo jî gerekê hemî miro- vperwer Supasen xwe jî Sê vîyetlanê re pişkêş bîkin ko ew alavên dijwar û wêran ker xîstine nav destên xwe. Û rehîştîye ko ev şerê dij- war careke dî çêbî. Mi- rov şey deydarêrên Sovîye- tîstanê ne. Ko ne jî we bû- na, wê İmperyalîya cîhanê -dîjmanê mirovîyanî, bî van alavên hemî mîletên cîhanê bîxîştîa bîn bargîranîya dol- lar û bazîrganîya xwe!

MESAJA CIGERXWİN

Jî bo derbasbûna 30-sih salî dî ser Komîta were ez we û kêferata we ya aştîxwazî û dijê şerxwazî, pîroz dikin. Dîxwazim, dî ve meydana Rûmetmendî, mirovperwerî

GEÇEDE BİR VIETNAMLI KIZ

de tevger û kêferata me tev- va bî xurtî gavên xwe bere peş bavêjî. Ez xwe Bextyar dibînim ko karîbim bi we re kevîrêkî jî devê rîya Aştîye- yê bîdîm alî. Gerek dibînim ko mirovperwerên cîhanê bi- carek dî hember şerêkî me- zîn de, weke perçak polê ra westin. Nehêlan Zar û zêç û avênî û destkera xêrxwaz û karkera, birezeran bîne pel- lîxandî. Tenê jî bo ko dî mîrê mirovîyanîyê karîbim Qe- ser xwe tîjî zêr bîkin, ka- rîbîn bêtir meydana fîrotanê sermayanê xwe, dî wela- tîr paşdemayî de, fireh bî- kîr.

Çiqas xweş ko hemî mi- rov, weke bîra bî hev re dîl xweş û rugeş, dî ve cîhanê xweş de, gerdan-azad û bê zordestî bîjin.

Gelek dirist û hesaniye ko ev daxwaza mezin, bîci- bîbî. Eger tenê çend dewle- tîr ko bî derew, doza miro- vî jî mirovperwerî dîkin, bî hev re bîryara qedexekî- rîna çêkêra giran, wêranker bîdîn. Wan perên ko lî sar- rax û tang, top, napalm û hecrojen bîdîn wan welatên

reben, bêlengaz. Avanî û kar- xanên xerjên jî tîe jîmartîjn, lê begomane ko şer lî ser riwê ve çahana, ve sîtera a va û pîrxweş, jîndar çêbî- ban.

Lê eger ev jî Xeyal û tag- tîen kesnedî jî tîe jîmartîjn, lê begomane ko mirovên xer- xwaz, mirovperwer, tenê bî dengê xwe, bî bîlîndîkîrana destên xweyên poladî dikar- rîn ve daxwazê bicîbîkin. Me helîp dîsa tîrs, şewat,kuştî- n û malwêranî bî ser mi- rovan de bîne berandîn.Tenê jî bo ko dewlemendên mezin û banger, bêtir xurt û dew- lemend bîbin.

Jî bo parastîna mirovan jî şerêkî mezin,berpeşê ew herîn, ey zarayên aştîxwaz û mirovperwer !

CİGER - XWİN Swêd-Stockholm 1979/11/18

Jİ QOMITA AŞTÎXWAZÎN SWÊD RE

Silav lî ser we
Ey mirovperwer !
Zînhare, zînhar
Dîsa nebî şer !
Şer pîr dijware
Kuştin û şewat
Weke kêferat
Bîkin gîserat.
Ez şer naxwazim
Dîjware ev şer
Dabi ber xwe ew
Hemî hişk û ter.
Lî ve Sîterê
Agar dirîjî
Zar û zêçên me
Tevan dikujî.
Bîjî Aştî
Bîjî Azadî
Bîjî serbestî
Bîjî dîlxadî.
Ez naxwazim şer
Dîsa bê cîhan
Xwîn bê rîjandin
Bêtir bi zîyan
Aştî dîxwazim
Ve aştîya xweş.
Aştîya tede
Hemî kes rugeş
Gul tede şîn bîn
Çîçek bî kes bîn
Serbest û azad
Bê qeyd û ben bîn
Cîhan xêş bîbî.
Gulşen û bostan
Bîjî Azadî
Bîjî Kurdistan
Bîmîrî zordestî
Bîmîrîn kolêdar
Kesek nemênî
Ber diwar, hejar
Ev Sîtera me
Bîbî tev bîhîşt
Çûk û çîvîk xweş
Bakî çîşte, çîşt
Lê kes nemênî
Bîrçî û tazi
Neyn guhên me
Qerîn û gazi
Dengê (Napalm)
Neyê guhê min
Ez wer nemênim
Bîndestê dijman
Bîndestê dijman
Nîkarîn razîn
Ez şer naxwazim
Azadixwazim.

CİGER-XWİN
Swêd-Stockholm 1979/11/18

MANOSTE CIGERXWİN Jİ VIR SUNDE Ê BÎ MIQALE û XEBATÊN XWE YÊN DİN, DÎ ROJNAMA' ME DE BEYDAR EB. EM BÎ VÊ YEKÊ PIR DILXWÊŞIN.

GAZETA BÊ KAXEZ Û BÊ HİDÛD

84 sal pêşda, sala 1895-a 7-ê mayê ulmardê welatê meyi meşur, ewladê cmaeta ûrîsaya mezin A.C.Popov radioaparata (radio cihazı) xweye ewlne icatkirî nişani dîne-alemê kir kijane serqur yeke teze vekar nava ulm û teknika dinyaêda. Bona vê icata ulm û teknikaêye mezin Sedrtiya Sovêta tewr bilind qrar kir hersal 7-ê mayê çawa roja radioê welatê me da bidne kîvşê. Ji sala 1945-a despêkiri her sal ev roja bi şayineta welatê meda tê derbaskirinê. Iro her bajarvane ki Sovetiê xwe kurap hesab dîke, weki ev icata dîne yan welatê wi da hate eşran. Dîne, xût welatê wi bû, ku bi dor gerêd xweye zorva sewtêd radioê belayi nava erşê ezmin kirin. Nha ulmardê Sovetiê sewtêd radioê dîghînan ser hive û planêtêd (gezegen) mayin.

Pêştaçiyina radioa Sovetiê navê Vladimir İlyîç Lenin ra hatiye grêdanê. Vladimir İlyîç Lenin kemaleke mezin dîda radioê û ew hesab dikir pareke xebata partiyaêye seyasetyê massaiê (basin,yayın) di dereca şuxulê rorkayi û kûltûra cmaetêda.

Hela sala 1918-a wextê welatê me da şerê bajarvaniê dîçû bi spartina Vladimir İlyîç Lenin 2-ê dîkabre (Aralık) dêkrêt (karar) hate qebulkirinê derheqa "hedaxane-radioabatorator radioeteknikîda". 5-ê şevralê sala 1920-i Vladi - mir İlyîç Lenin serwêrê laboratorîaê Bonç-Brûêviçra danvîsî: "Ez razibûna bê hed û hesab dîdame we, bona wê xebata mezin ku hûn dikin. Gazeta bê kaxez û bê hidûd, ku hûn saz dikin, şuxuleki gelek mezinê". Lenîne mezin xweziya xwe wê roje tani, wextê her gundeki welatê me da radioê xebarda û gazeta ku Moskvaêda bihata xwendin, temamya Urîsêda bihata bihistine.

Salêd pêncsalîya ewlînda idi welatêda 57 stansîaêd (istasyon) radioê hebûn, lê salêd pêncsalîya du da ew reqem welêt dîghîne 90-i.

Pêştaçiyina şuxullê radioê wedê şerê watenîs ye mezin ji nehatê sekinandinê, lê pey şerra radioa Sovetiê hê bi gavêd nebinayiya pêşta çû û gulveda. Iro Efaqa Sovetiê bi stansîaêd xwey zorva, bi çapa xebardanêd xweva dinyaêdaciê pêşin digre. Nha dengê Sovetiê dîghîje hemû kontî-nentêd (kita) topa dinyaê. Ve gavê 166 stansîaêd radioê we late me rojê 1300 seeti bi 68 zmanê cmaetêd Sovetiê û 70 zmanêd welatêd dereke xebardanêd radioê dîde, lê elametiêd dîrdîtinokê dîghîje du hezar seeti. Bin jolê cmaeti Sovetiêda iro 42 milyon dario û radiohildanok hene, ji kijana du milyon rengînan.

Vê pêncsalîya tezedê ji gelek mecalêd ferz têra hatine ditine bona nha pêştabirîna xebardanêd radioê û elamatiêd, dîrdîtinokê. Têra tê ditinê çêkirîna stansîaêd radio û dîrdîtinokê dîsa êpêce zêdekan. Bona pevguhastîna programêd dîrdîtinokê ye ortemletî wê reed Tallin-Helsinki-Stokholm Brêst-Varşava-Berlin, Lvov-Praga-Bûdapêst, Kîşînev -Sofîaê bêne xebatê. Pêncsalîya dehadi wê usa ji çapa deranîna eşiyadê radioê reqema berdana dîrdîtinoka bêne zêdekarîne.

Radio û dîrdîtinoka rêspûblika (cumhuriyet) me ji ku he zab dibe pareke radioê û dîrdîtinoka Sovetiêye zor, salêd Sovetiêda pêşda hatin.

Xebardanêd radioê rêspûblika meda ji 26-ê dîkabre sala 1926-a têne dayîn. Bi programêd zmanêd ermeni, ûrîsî adri-bêcanî (azerî), kurdi, erebî roje 54 seet xebardan têne dayînê, ji we 37 seet xebardanêd ci.

Dîrdîtinoka rêspûblikaê, ku 29-ê noyabrê (Kasım) sala 1956-a elametiêd xweye ewlînan, iro bi 4 programa roje 20 seeta elametiya dîde. Ji wê 9 seet elametiêd çine.

Bajare Erêvanêda antena dîrdîtinokêye 308 nêvri hatiye çêkirinê, bi saya vê yekê 97 seletê bnelîêd rêspûblikaêd di karin bi 4 programêd merkezî û ci temaşê dîrdîtinokê tîkin. Heta sala 1980-i we bi 3 seeta elametiêd dîrdîtinokê rêspûblikaêda bêne zêdekarîne.

Isal meha dîkabre 25 sal ji wê roje temam dibe, wextê bajare Erêvanêda xebardanêd kurdi hatine dayîne. Salêd ewlînan, nava heftêda sê cara, rojê deh deqe xebardan dihatne dayînê, lê iro roje seet nivêkê xebardanêd kurdi têne dayînê.

Navi vi wehdeyida xebardanêd me nava radioguhdarêda raveki baş qazanç kirine.

Şedetiya wê yekê ew demêd radioguhdarînx, kijan rêdaksiya me distire. Nava satakêda me weke 1500 neme stendane. Çiqas diçe pevgrêdana rêdaksiya me bi radioguhdarêra dha neh kem dibe, dha zef pêşvanêd deranîne, ulmar, nvîskar, xebatkarêd mexlûqetiê û êd mayin ber mikrofon pêşta tîn.

Dûmahik r.7

YAŞAŞIN BÜYÜK EKİM DEVRİMİ

1917 Ekim Devrimi, emekçi sınıfların ve sömürge ülkelerin kurtuluş mücadelesinin başarıya ulaşabilmesi için bir dönüm noktası oldu. Dünyada ilk kez, emek sermaye gelip gelmiş ve sosyalist bir düzenin temeli atılmıştır.

Ekim Devrimi, Lenin'in kurmuş olduğu Komünist Partisi'nin öncülüğünde gerçekleşti. O günden beri ileriye dönük büyük gelişmeler, yalnızca Sosyalist Birliklerinde değil, tüm dünyada gerçekleşti ve halen de devam etmektedir.

Devrimden önce, yani Çarlık Rusyasında halk son derece perişandı. Çarlık idaresi tarafından, özgürlüğü elinden alınmış çok sayıda ulusa köle muamelesi yapılıyordu. Rus olmayan bu uluslar, dillerini kullanma haklarına bile sahip değillerdi.

1861 yılında toprak köleliğinin kaldırılmasına rağmen, köylüler gerçek anlamda özgür olmadılar. Her köylü, büyük toprak ağasına iki milyar ruble borçlanarak "özgür" oldu. Bu kadar parayı ödeyebilmek için ömür yetmezdi. Yani köylüler, çarlık kulu olmaktan kurtulmadılar. Çoğu köylüler, yerlerini terk edip şehirlere göç ederek, gelişmekte olan sanayi alanlarında iş aramaya koyuldular. Bu da, kapitalistlerin ucuz iş gücü elde etmelerine yol açıyordu.

İşçilerin içinde çalıştıkları şartlar çok ağırdı. İş günü 12-15 saati buluyordu. Çocuklar ve kadınlar da normal işçilerin çalıştığı işlerde çalışıyor ve çok düşük ücret alırlardı. İşçilerin ücretleri aylıkları ancak 7-8 rubleyi buluyordu. İşçilerin örgütlenmesi kesinlikle yasaktı. İş kazalarına sık sık ney dana geliyor ve çok işçinin ölümüne neder oluyordu. 1875 te kurulan ilk işçi sendikası 8-9 ay sonra Çarlık tarafından ezilip dağıtıldı. Fakat işçiler yılmadılar. Mücadele edebilmek için örgütlenmenin şart olduğunu kavradılar. 1800 yıllarının son döneminde bir çok grev patlak verdi. Ve gitgide işçi hareketlerinin başarıları tüm işçiler arasında mücadeleye azmini pekiştiriyordu. Kuvvetle haksızlığa, sömürüye ve baskıya karşı mücadele etmek, geniş emekçi kitleleri arasında yaygınlaşıyordu. Burada kurulmuş olan bir çok Marksist dernek, propaganda yapmalarına rağmen işçi sınıfı ile henüz kaynaşmamıştı. Lenin, tüm bu Marksist dernekleri bir patide birleştirmek amacıyla, Rusya çapında bir gazete çıkarmayı

planladı. Marksistlerin ilk gazetesi olan, "İSKRA" yayıncı oldu. "İSKRA" dağıtık Marksist dernekleri bir araya getirdi ve 1903 te sosyal demokrat işçi partisinin kurulmasına ortam hazırladı.

1905-1907 yıllarında başlayan işçi hareketlerine yer yer başarıya ulaşı ve giderek silahlı eyleme dönüştü. Fakat istenilen devrim gerçekleşmedi. Bu arada parti içinde iki akım belirmişti Bolşevikler ve Menşevikler. Bolşeviklerin savundukları; çarlık idaresini yıkmak ve proletarya diktatörlüğünü kurmaktı. Menşevikler ise; çarlık idaresinde ödünl almakla yetiniyorlardı. Böylece, Bolşeviklerin ülkede tek marxist örgüt oldukları ortaya çıkıyordu. 1912 de Menşeviklerin parti ile ilişkileri kesildi. Bolşevikler Leninist ilkeler çerçevesinde yeni Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisini örgütlediler.

1917 Ekim Devrimiyle Bolşevik Partisi, Çarlık yönetimine kesinlikle son verdi ve proletarya diktatörlüğünü kurmayı başardı. Yapılan ilk iş tüm fabrikalara, bankalara, demir yollarına ve

ri ve köylüleri örgütleyerek yığıtçe karşı koydu. Düşmanların her türlü çabası boşa çıkarıldı, ve zaferde Sovyet Sosyalist Devletininki oldu.

Aralık 1922 de Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kuruldu. Çarlığın esaretinde altında yaşayan tüm uluslara "kendi kaderlerini kendilerinin tayin etme hakkı" tanındı. Hiç bir ulus arasında fark gözetmeksizin, tüm ulusların ve milliyetlerin birliği ve kardeşliği sağlanacak temeller üzerine oturuldu. Bu gün Sovyetler Birliği 15 cumhuriyetten oluşmakta ve hepsinde eşit haklara sahiptirler. Bu cumhuriyetlerin arasında sınır yoktur. Sovyetler Birliği, kısa dönemde uzun mesafeler kat etti. Bunu aşağıdaki veriler açık bir şekilde gösteriyor.

1926-1927 de, ... orman işletmeciliği, balık avcılığı v.b. dahil olmak üzere tarımsal üretim, 12.370 milyon savaş öncesi rublesini ulaşıyordu. Bu da savaş öncesi düzeyinin % 106.6 sıdamekti. 1926-27 de demiryollarından taşınan ürünler 847

tepraga el koyarak toplumsızlaştırmak oldu.

Böylece, dünyada yeni bir devir: proletar devrimler çağı başlanış oluyor.

Ekim Devriminden sonra herşey bitmiş değildi. Bir yandan içteki büyük ağalar (kulaklar) ve burjuvalar devrim karşı çıkıyor ve her türlü ilerlemeyi engellemeye çalışıyorlardı. Diğer yandan ise, dünyayı aralarında paylaşmış olan üç-beş emperyalist ülke, işçi sınıfının kurmuş olduğu Sosyalist Sovyet Devletine tahammül edemiyor ve ellerinden geleni ardına bırakıyorlardı. Fakat Bolşevik Partisi, tüm bu saldırcılara karşı işçile

milyar ton/kilometreye ulaşıyordu. Bu, savaş öncesinin düzeyine oranla % 127 idi. Savaş öncesi döneminde sanayinin toplam ulusal üretim içindeki payı % 42.1 iken, kırsal ekonominin payı % 57.9 du. 1928-29 da ise sanayi mallarının oranı % 72.4 iken tarım mallarının oranı % 27.6 oldu. (Bkz. Kapitalizmin büyük bunaltımı ve Sovyet ekonomisi, Stalin)

Bu gelişme karşısında emperyalistlerin rahatı kaçınıyordu ve bu genç sosyalist ülkeyi yıkmayı planlıyorlardı. Nitekim derinden 20 se ne kadar sonra, Alman emperyalistleri Sovyetler Birliğine saldırdılar. Sovyet hal Devamı s.7

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

KWEDI SAHIBI: KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

NAVNIŞAN: BOX 4038 141 04 HUDDINGE - SWEDEN

ADRES: JI MEHÎ CAREK DERTÊ

BHA 3 KRON HESAP NO: PG 83 90-7